ហេព្រើរ ជំពូកបី

អរុណសួស្ដី មិត្តទាំងឡាយ។ វាជាឯកសិទ្ធិមួយក្នុងការមកទីនេះនៅព្រឹកនេះ ក្នុងការបម្រើព្រះអម្ចាស់។ ហើយយើងសង្ឃឹមនិងទុកចិត្តសម្រាប់ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនេះ។

2 ខ្ញុំទើបតែត្រលប់មកពី...អ្វីដែលយើងធ្លាប់ហៅថាការិយាល័យឌីកុន ដែលឥឡូវនេះអ្នកថតសំឡេង ទើបតែកំពុងនិយាយជាមួយនារីវ័យក្មេងម្នាក់និងម្ដាយរបស់នាងដែលនៅទីនោះ ឡើងមកពី ជូលៀត រដ្ឋ អ៊ីលីណយ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែគិតពីអ្វីដែលជាផលនៃព្រះគុណរបស់ព្រះចំពោះក្មេងស្រីនោះ។ ភាគច្រើននៃពួកយើងនៅទីនេះស្គាល់នាង។ នាងជា—អ្នកញៀនគ្រឿងស្រវឹងមួយប្រភេទដែលធ្ងន់ធ្ងរ។ ហើយខ្ញុំមិនដែលទទួលបានរឿងច្បាស់លាស់ទេរហូតដល់ព្រឹកនេះ ពីរបៀបដែលនាងបានចុះពីវេទិកា។ ព្រះអម្ចាស់បានបើកសម្ដែងដល់នាងនូវអ្វីដែលខុសនិងអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ហើយនាងបានចុះពីវេទិកា ទាំងយំនិងអរសប្បាយដោយសារព្រះបានជួយសង្គ្រោះនាងពី—ផ្ទះរបស់មនុស្សប្រមឹក។ ហើយនាង...មានស្ត្រីម្នាក់បានដើរមករកនាងហើយចាប់ផ្ដើមយំខ្ញុំជឿថា នោះគឺកូនស្រីរបស់នាង ជាអ្នកញៀនថ្នាំ។ ហើយអ្នកដឹងទេ ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្មេងស្រីនោះត្រូវបានគេហៅ (ខ្ញុំជឿថា នៅយប់បន្ទាប់ រ៉ូសេឡា ត្រូវបានគេហៅឬ?) ហើយក្មេងស្រី ពីអ្នកញៀនថ្នាំ បានជាសះស្បើយ។ ហើយនាងនិងស្វាមីកំពុងផ្សាយដំណឹងល្អ។ ហើយ—និង—មកមើលនារីតូចគួរឱ្យស្រឡាញ់ដូចជា រ៉ូសេឡាហើយគ្រាន់តែស្រស់ស្អាត! ហើយឥឡូវនេះ នាងគួរឱ្យគោរពណាស់ នាងបានទទួល...មានអារម្មណ៍ថាមានការហៅនៅក្នុងចិត្តរបស់នាង។ ប៉ុន្តែ ដោយដឹងពីព្រះគម្ពីរអំពីគ្រូអធិប្បាយស្ត្រី ឃើញទេ នាងដឹងថាវាជាអ្វីផ្សេងទៀត។ ហើយព្រះជាម្ចាស់កំពុងនាំនាងចូលទៅក្នុងគុកនិងរឿងរ៉ាវនានា ដើម្បីផ្ដល់ទីបន្ទាល់។

3 វាអស្ចារ្យណាស់ដើម្បី—ដើម្បី—ស្គាល់ ដើម្បីស្វែងរកតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ពេលខ្លះយើងមានអារម្មណ៍មួយ ប៉ុន្តែយើងចង់យកអារម្មណ៍នោះឱ្យវាកើតឡើង ប្រសិនបើអ្នកមិនមើលទេ អារក្សនឹងយកអារម្មណ៍នោះ ហើយបំប្លែងវាទៅជាអ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែ ដរាបណាយើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ នោះយើងត្រឹមត្រូវ

អ្នកឃើញទេ យើងកំពុងដើរយ៉ាងត្រឹមត្រូវតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។

4 ដូច្នេះហើយខ្ញុំជឿថា—ទីបំផុតរ៉ូសេឡានឹងបែទៅធ្វើបេសកកម្មនៅកន្លែងណាមួយ ព្រោះអាមេរិកមិនចង់បានដំណឹងល្អទេ។

អ្នកដឹងហើយ។ យើងក៏ប្រហែលជាទទួលស្គាល់ដែរ ថា ប្រជាជន អង្គ្លូ-សាក់សុននេះត្រូវបានបញ្ចប់។ ហ្នឹងហើយ។ គ្មានដំណឹងល្អទៀតទេដែលអាមេរិកនឹងទទួលបាន។ អូ អ្នកទទួលបានការតស៊ូមួយចំនួនឥឡូវនេះ ហើយបន្ទាប់មក។ ប៉ុន្តែ ដូចជាដំណឹងល្អ វាចប់ហើយ។ ហើយអ្នកក៏មិនអាចអធិប្បាយទៅពួកគេដែរ មិនអាចនិយាយជាមួយពួកគេបានទេ។ ពួកគេនឹងមិនជឿអ្វីទាំងអស់។ ឃើញទេ? ពួកគេគ្រាន់តែមានគំនិតរឹងចចេសរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានកំណត់។

ហើយរឿងបន្ទាប់សម្រាប់ប្រជាជាតិនេះគឺការជំនុំជំរះ។ នាងក៏នឹងមានវាដែរ។ វាអាចបណ្ដាលមកពីជំងឺធ្លាក់ទឹកចិត្ត។ វាប្រហែលជាតាមរយៈគ្រាប់បែកបរមាណូ។ វាអាចឆ្លងកាត់គ្រោះកាចធំ ជំងឺ ឬអ្វីមួយ ប៉ុន្តែ នាងត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយ។ វាមកដល់ហើយ។ រាប់ពាន់ដងរាប់ពាន់នឹងធ្លាក់ចុះ។

5 យើងឆ្លងកាត់កាលពីម្សិលមិញ បងប្រុស ហ្សាប៊ែលនិងខ្ញុំទៅ...ហើយបងប្រុស រ៉ូឌចុះក្រោមនៅរដ្ឋកេនតាគី ដែលជាកន្លែងដែលយើងបានទៅបីថ្ងៃហើយឆ្លងកាត់គម្រោងលំនៅដ្ឋានមួយ។ បងប្រុសហ្សាប៊ែលបាននិយាយថា "វាគ្មាន..." ខ្ញុំភ្លេច។ "មនុស្សស្ទើរតែទាំងអស់ក្នុងគម្រោងនោះ មិនសូម្បីតែទៅព្រះវិហារណាមួយផង។"

6 អ្នកសួរពួកគេអំពីវា។ "យើងមានទូរទស្សន៍។ នោះហើយជារបៀបដែលយើងស្វែងរកការកំសាន្ត។" ឃើញទេ? នោះជាអាកប្បកិរិយារបស់អាមេរិក។ ឃើញទេ? "យើងមានទូរទស្សន៍។ យើងមានលុយច្រើន។ យើងមានឡានស្អាត មានផ្ទះស្អាត។ តើយើងត្រូវការអ្វីជាមួយព្រះអម្ចាស់? យើងមិនត្រូវការវាទេ។" នោះជាឥរិយាបទរបស់ទេ។

7 អំពីសាសនានិងសេចក្ដីសង្គ្រោះតែមួយគត់ដែលយើងមាន ហើយសេចក្ដីស្រឡាញ់ គឺស្ថិតក្នុងចំណោមមនុស្សដែលគោរពព្រះពិតប្រាកដ។ អ្នកដឹងទេ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា វានឹងកើតឡើង។ ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] អូ-ហូ។ អ្នកអានព្រះគម្ពីរ ខ្ញុំបានឮអ្នកស្រែកថា "អាម៉ែន" ហើយ

អ្នកអធិប្បាយនៅទីនោះ។ ហ្នឹងហើយ ត្រូវហើយ។ សេចក្តីស្រឡាញ់នឹងនៅឆ្ងាយណាស់ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ក្តីស្រឡាញ់តែមួយគត់នឹងនៅសល់ នឹងនៅចន្លោះអ្នករើសតាំងនៃរាស្ត្ររបស់ព្រះ។ "ឪពុកទាស់នឹងម្តាយ ម្តាយទាស់នឹងឪពុក ហើយកូនទាស់នឹងឪពុកម្តាយ និងអ្នកផ្សេងប្រឆាំងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។" ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់តែមួយគត់នឹងនៅសល់ គឺគ្រាន់តែជាអ្នកជ្រើសរើស គ្រាន់តែជាអ្នករើសតាំងប៉ុណ្ណោះ។ ពាក្យ "រើសតាំង" វាមកពីពាក្យ "ជ្រើសរើស" មនុស្សដែលព្រះបានជ្រើសរើស។

8 ហើយនៅពេលដែលរ៉ូសេឡាកំពុងដកស្រង់រឿងមកប្រាប់ខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់នោះមួយរយៈមុននេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែគិត ថា នៅយប់នោះ នាងបាននិយាយអ្វីមួយបានកើតឡើង។ ហើយវាយ៉ាងម៉េច ពោលថា ពេញមួយជីវិតរបស់នាង នៅពេលដែលនាងក្លាយជាដូចអ្នកញៀនស្រា មិនអាច គ្មានអ្នកសេពគ្រឿងស្រវឹងអនាមិកទេ គ្រូពេទ្យបួននាក់បោះបង់នាង គ្មានអ្វីអាចធ្វើបានទេ ហើយធ្វើយ៉ាងម៉េច ចាប់ពីពេលនោះ មានអ្វីមួយចូលមក។

9 ឥឡូវនេះនាងមិនសូវមានភ្នែកដូចគេទេ។ នាងគឺជានារីវ័យក្មេង ដ៏ស្រស់ស្អាតម្នាក់ដែលមានអាយុសាមសិបបីឆ្នាំ ហើយនឹងឆ្លងកាត់ប្រហែលម្ភៃពីរ គ្រាន់តែជារបៀបដែលព្រះបានធ្វើសម្រាប់នាង អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ និងរបៀបដែលនាងមើលទៅខុសគ្នា។ ហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយថា "រ៉ូសេឡា មុនពេលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង ព្រះបានតែងតាំងអ្នកនៅពេលនោះ។" បាទ មែនហើយ។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ ហើយនៅពេលដែលលោក ប៊ីលី ប៉ូលដែលមានវ័យចំណាស់តូចនៅខាងក្រោយនោះ កន្លែងដែលគាត់អង្គុយ កំពុងរុញកាតអធិស្ឋានដល់មនុស្សនៅយប់នោះ តើគាត់ដឹងតិចតួចប៉ុណ្ណាថាគាត់កំពុងផ្តល់កាតអធិស្ឋានដល់អ្នកណា។

តើវាមិនអស្ចារ្យទេឬ រ៉ូសេឡា?

[បងស្រី រ៉ូសេឡា គ្រីវហ្វិតនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាបើក្រុមជំនុំអាចអធិស្ឋានឱ្យ ព្រះដឹកនាំយើងបាន តើទ្រង់រឹងមាំប៉ុន្មា។"—អេដ។]

អាម៉ែន។ សូមព្រះប្រទានពរអ្នក រ៉ូសេឡា។ ខ្ញុំប្រាកដថាយើងនឹងធ្វើវាបាន។ នាងចង់ឲ្យក្រុមជំនុំអធិស្ឋានសុំឲ្យព្រះដឹកនាំនាង។ នោះហើយ ធ្វើតាមដៃដែលមិនផ្លាស់ប្តូររបស់ទ្រង់។ អូ វាល្អណាស់។

10 មានសំណើដ៏លំបាកមួយដាក់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ នៅព្រឹកនេះ។ វាគឺអំពីអ្នកខ្លះដែលជាមហាសេដ្ឋីមានលុយច្រើនៗសម្បើម ដែលចង់ផលិតនៅទីនេះនៅ ល្វីសស្វីល រដ្ឋ កេនតាគីហើយសង់រោងឧបោសថដែលមានតម្លៃប្រាំលានដុល្លារដល់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំបាននិយាយថា "ចាំបន្តិច អ្នកមិនមែនជាគ្រូគង្វាលទេ។" ឃើញទេ? ដូច្នេះ ហើយ លុយប្រាំលានដុល្លារច្បាស់ជានឹងសាកសម។ ឥឡូវត្រូវទៅរករដ្ឋាភិបាល បង់ថ្លៃស្រាវីស្គី និងរបស់បែបនោះ ប៉ុន្តែចង់យកវាទៅដាក់លើរោងឧបោសថសម្រាប់ព្រ ះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាទៅលើអ្នកបម្រើរបស់ព្រះមួយចំនួនដែលនឹងធ្វើ...និងការបម្រើព្រះមួយចំនួន។ ប៉ុន្តែ នោះគឺប្រាំលានដុល្លារដែលសមស្របពេលនេះ។ គិតទៅមើលថា តើរោងឧបោសថអ្វីដែលនឹងត្រូវសង់។

ឃើញផ្ការីកយ៉ាងម៉េចដែរ រ៉ូសេឡា? ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយនៅ*ត្រង់នេះ*ដែលនិយាយខុសគ្នា។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? អ្វីមួយនៅ*ទីនេះ*។

11 យើងចូលមកក្នុងរោងឧបោសថដ៏តូច ចំណាស់មួយនេះ ហើយអ្នករាល់គ្នាជាជនចម្លែក។ មែនហើយ នេះអាចជាកន្លែងដ៏អស្ចារ្យមួយនៅជ្រុងនេះ អ្នកមិនដឹងទេថា មនុស្សចង់សាងសង់កន្លែងនេះហើយបង្កើតវា។ ប៉ុន្តែនេះជាវិធីដែលយើងចូលចិត្ត។ ឃើញទេ នេះជាវិធីដែលយើងចូលចិត្ត។ កន្លែងអង្គុយចាស់ដែលយើងកំពុងអង្គុយនៅទីនោះ គឺជា—កន្លែងអង្គុយដើមចាស់ចេញពីរោងឧបោសថនៅទីនេះ បានឆ្លងកាត់ទឹកជំនន់ហើយអណ្តែតឡើង។

12 ព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំបានបើក*ដូចនោះ*នៅលើវេទិកា។ វាបានជាប់នឹងពិដានហើយចុះមកវិញដោយមានព្រះបន្ទូលនៅលើវា "យើងជាព្រះអម្ចាស់បានដាំវា។ អញនឹងស្រោចទឹកទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ក្រែងមានអ្នកខ្លះដកវាចេញពីដៃអញ។" របៀបដែលយើងចែវនៅលើកំពូលរបស់វាដោយស្គី នៅ*ទីនេះ*។ ហើយនាងចុះមកវិញកៅអីផ្លាស់ប្តូរទៅកន្លែងរបស់ពួកគេ។ អ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើគឺជូតវាចេញហើយបន្តទៀត។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ដូច្នេះ នេះគ្រាន់តែជាវិធីដែលយើងចូលចិត្ត ជាកន្លែងដែលវាជាមនុស្សសាមញ្ញ កន្លែងធម្មតា និងជាព្រះអម្ចាស់ដ៏អស្ចារ្យ។ អាម៉ែន។

13 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃនេះ យើងមានខ្លះ យើងទើបតែចាប់ផ្តើមចូលក្រែមនេះ អ្នកដឹងទេបន្ទាប់ពី—ទឹកដោះគោត្រូវបានដកចេញ ហើយគ្រាន់តែមានក្រែម។ ហើយត្រូវចាំ

ថា វាត្រូវចំណាយទឹកដោះដើម្បីផលិតក្រែម អ្នកដឹងទេ។ នេះ—ក្រែមគឺជាមាតិកានៃទឹកដោះគោ។

14 ដូច្នេះយើងបាននៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ទី១ ទី២ ហើយយើងនឹងបញ្ចប់នៅក្នុងទី៣ ហើយចាប់ផ្តើមនៅក្នុងជំពូកទី៤ នៃព្រះគម្ពីរហេព្រើរដ៏រុងរឿង។ ហើយ អូការបង្រៀននៃសៀវភៅនេះ! យើងអាចនៅជាមួយវាសម្រាប់ មួយខ សម្រាប់បីខែ ហើយគ្រាន់តែបង្ហាញថាព្រះគម្ពីរទាំងមូលភ្ជាប់ទៅគ្រប់ខគម្ពីរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ តើអ្នកធ្លាប់គិតដល់រឿងហ្នឹងទេ? គ្មានខគម្ពីរមួយដែលអ្នកអាចដាក់ម្រាមដៃរបស់អ្នកបានទេ ប៉ុន្តែអ្វីទៅ គឺដោយព្រះគុណ និងជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះយើងអាចភ្ជាប់លោកុប្បត្តិទៅនឹងវិវរណៈដោយផ្ទាល់ទៅក្នុងវា។

15 មិនមានអក្សរផ្សេងទៀតដែលសរសេរនៅកន្លែងណាដែលអាចធ្វើបាននោះទេ។ និងគណិតវិទ្យា និងភូមិសាស្ត្រ តាមគ្រប់មធ្យោបាយ។ មិនមានសៀវភៅក្នុងព្រះគម្ពីរសរសេរដូចព្រះគម្ពីរទេ…លើលោកនេះមិនមានសៀវភៅណាមួយទេ ខ្ញុំមានន័យថា សរសេរដូចព្រះគម្ពីរ។ មិនមានសោះ។ លេខនៃព្រះគម្ពីរគឺមានភាពសុខដុមឥតខ្ចោះ សូម្បីតែជំពូក និងវណ្ណយុត្តិ និងអ្វីៗទាំងអស់ គឺល្អឥតខ្ចោះ។ គ្មានសៀវភៅផ្សេងទៀត អ្នកមិនអាចអានជំពូកមួយចេញពីវាដោយមិនឆ្លងកាត់ខ្លួនវាវិញទេ។ ប៉ុន្តែមិនមានការឆ្លងមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងមូលទេ។ ហើយត្រូវបានសរសេរដោយមនុស្សជាច្រើន មនុស្សជាច្រើន ហើយរាប់រយ រាប់រយ និងរាប់រយឆ្នាំផ្សេងពីគ្នា ដោយមិនដឹងមួយចំណែក…ម្នាក់សរសេរវានៅ*ទីនេះ* ហើយម្នាក់ទៀតសរសេរវានៅ*ទីនេះ* ហើយម្នាក់ទៀតសរសេរវានៅ*ទីនេះ*។ នៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្កើតឡើងជាមួយគ្នា វាបានបង្កើតព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ។ ហើយគ្មានមួយផ្ទុយពីមួយទៀតទេ ហើយ គ្មាន មិនមែនគណិតវិទ្យា ឬភូមិសាស្ត្រទេ។ អ្វីផ្សេងទៀតនៃព្រះគម្ពីរ អ្វីគ្រប់យ៉ាង លេខ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដំណើរការជាមួយគ្នាយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ នេះមិនមែនជាការបំផុសគំនិតទេ ខ្ញុំមិនដឹងទេ តើអ្នកនឹងហៅអ្វីទៅជាការបំផុសគំនិត? ខ្ញុំរីករាយណាស់ចំពោះព្រះគម្ពីរចាស់ ដែលមានពរ។

16 ពួកគេខ្លះបាននិយាយថា "តើអ្នកជាកាតូលិក? ឬប្រូតេស្តង់?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនមែនមួយណាទាំងអស់។ ខ្ញុំជឿព្រះគម្ពីរ។" ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំជឿព្រះគម្ពីរ ហើយខ្ញុំរីករាយដែលយើងនៅតែមានសេរីភាពក្នុងការផ្សព្វផ្សាយអំពីគម្ពីរនៅក្នុងប្រជាជាតិនេះ។ អូ វាអស្ចារ្យណាស់។

17 ឥឡូវនេះយើងនឹងសិក្សាពីវា។ ហើយឥឡូវនេះ យើងនឹងត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងគម្ពីរហេព្រើរ ហើយចាប់ផ្ដើមដោយជំពូកទី៣។ ហើយយើងបានចាកចេញនៅខទី១៥។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកទាំងអស់គ្នា...

18 ខ្ញុំបានឃើញនរណាម្នាក់កត់សម្គាល់ បន្តិចមុន ពេលខ្ញុំលើកវ៉ែនតាអានសៀវភៅរបស់ខ្ញុំ។ មិនមែនថាភ្នែកខ្ញុំស្រវាំងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអាយុសែសិបឆ្នាំហើយ។ ខ្ញុំអាចអានវានៅ*ទីនេះ* ជាធម្មតា ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចអានវាកាន់តែប្រសើរជាមួយវ៉ែនតា។ ហើយពួកគេបានធ្វើវ៉ែនតាអានសៀវភៅមួយគូឱ្យខ្ញុំដែលខ្ញុំចង់ប្រើ ព្រោះខ្ញុំអាចអានវាបានល្អ និងលឿនជាងមុន។ ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំមានសម្រាប់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះនៅក្នុង...

19 ដំបូង យើងចង់បានសាវតារបន្តិច ព្រោះប្រហែលជាមានមនុស្សចម្លែកខ្លះក្នុងចំណោមយើង ដែលមិនបានរើសយកផ្នែកដំបូងនៃគម្ពីរហេព្រើរ។

20 តើអ្នកជាលោកស្រី ខុកឬ អង្គុយនៅទីនេះនៅចុងក្រោយ? បាទ ខ្ញុំពិតជារីករាយដែលបានជួបនាង។ មុនពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្ដើម ជាទីបន្ទាល់ចំពោះព្រះគុណនៃព្រះ។ នេះជាស្ត្រីម្នាក់ដែលមានជំងឺមហារីកស៊ីផ្ទៃមុខនាង។ នោះជាម្ដាយរបស់បងស្រី វូដ។ ហើយខ្ញុំនៅមីឈីហ្គាន់ជាមួយជេនីនិងឡេអូ ហើយពួកគេថតសំលេង។ ហើយនៅតាមផ្លូវទៅផ្ទះ ប្រពន្ធទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ ឬខ្ញុំហៅនាង។ នាងបាននិយាយថា "ទៅអធិស្ឋានជាបន្ទាន់សម្រាប់លោកស្រី ខុក ម្ដាយរបស់លោកស្រីវូដ ព្រោះជំងឺមហារីកកំពុងស៊ីផ្ទៃមុខគាត់។" បានស៊ីចូលភ្នែកម្ខាងចុះដល់ឆ្អឹងសៀតចំហៀងមុខ ហើយទើបរាលដាល។ គ្រូពេទ្យបានធ្វើការព្យាបាលរួចហើយ តែវាកាន់តែអាក្រក់ ហើយកាន់តែរាលដាលឡើង ព្រោះបានដាក់ថ្នាំមួយចំនួននៅក្នុងនោះ។

21 ហើយពួកគេបាននាំនាងចុះទៅ ខែមប៊ែលស្វីលរដ្ឋ កេនតាគី រហូតដល់...ឬ ខ្ញុំជឿថា អែកតុនរដ្ឋ កេនតាគី រហូតដល់—ទៅ ល្វីសស្វីលដើម្បីព្យាបាល។

22 ដូច្នេះហើយ លោកស្រី វូដ ជាលើកទីមួយដែលខ្ញុំធ្លាប់ឃើញនាង ដែលនាងត្រូវបានខ្វេចខ្ទាំ។ ពីព្រោះ ពិតណាស់ គឺ—នាង—ម្ដាយរបស់នាង ហើយប្រាកដណាស់ថានាងនឹងមានអារម្មណ៍ធុញទ្រាន់។ បានចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយអធិស្ឋានឲ្យនាង ដោយមានទំនុកចិត្តថាព្រះមានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងឆ្លើយតបនឹង

ការអធិស្ឋាន។ ហើយពីរបីថ្ងៃនាងបានចេញ។ ហើយឥឡូវនេះនាងបានអង្គុយនៅទីនោះ។ ជាមួយនឹងព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យ របៀបដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់នាង។

23 តើអ្នកនឹងក្រោកឈរ? ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើ—ជា—សាធារណៈ...នៅទីណា តើមហារីកនៅឯណា? បើក—នៅផ្នែកម្ខាងនៃមុខ ឃើញនៅទីនោះ នៅផ្នែក*ម្ខាង*នៃមុខរបស់នាង ចុះនៅជុំវិញ*នេះ* ទៅថ្ពាល់របស់នាង ឡើងនៅជុំវិញភ្នែករបស់នាង។ ហើយព្រះបានព្យាបាលនាង។ តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ?

24 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុនបានឃើញអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើដោយនិមិត្តមួយ? បុរសម្នាក់ ពិការទាំងកាយសម្បទា ពិការទាំងភ្នែក អង្គុយនៅទីនេះនៅលើកៅអីរុញ។ ហើយមានអ្វីមួយធ្វើឲ្យខ្ញុំឈឺចាប់នៅពេលដែលបុរសចំណាស់ម្នាក់នេះបាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ..." ខ្ញុំជឿថាវាគឺជាបងប្រុសម្នាក់នេះនៅទីនេះ។ បាននិយាយថា "ធ្វើដូចគ្នាសំរាប់ប្រពន្ធខ្ញុំ។" គាត់មានប្រពន្ធនៅទីនេះដែលពិការ។ បេះដូងខ្ញុំដូចជារលាអ៊ីចឹង។ ខ្ញុំប្រាថ្នា...ខ្ញុំនឹងផ្តល់អ្វីមួយក្នុងពិភពលោកប្រសិនបើខ្ញុំអាច ប៉ុន្តែវាមិនអាចទេ... វាមិនដាក់ក្នុងអំណាចរបស់ខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែវាដាក់ទៅលើអំណាចរបស់ខ្ញុំនិងអំណាចរបស់អ្នក ដើម្បីអធិស្ឋានសុំឲ្យព្រះធ្វើវា។ គាត់មានប្រពន្ធពិការ ស្លាប់ដៃ មើលទៅជើងខ្វិន។ ហើយបុរសម្នាក់នេះធ្ងន់ធ្ងរជាងនាងឆ្ងាយណាស់ ព្រោះនាងអាចក្រោកឈរ ហើយដើរបានបន្តិច ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់នេះមិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ។ ហើយ...ខួរក្បាល សរសៃប្រសាទតុល្យភាពសំខាន់បានបាត់។ ម៉ាយ៉ូស អ្នកផ្សេងទៀតជាច្រើន បានបោះបង់ចោលគាត់។ ហើយកាតូលិកម្នាក់បានបញ្ជូនគាត់មកទីនេះ ដែលជាគ្រូពេទ្យកាតូលិក ហើយកូនប្រុសរបស់គាត់គឺជាបូជាចារ្យនៅសេនមេនរ៉ាត់នៅឯ ជេសស្តើរដ្ឋឥណ្ឌាអាណា។ ប៉ុន្តែនោះជាការដាក់គ្រឹះសម្រាប់ការរស់ឡើងវិញដែលកើតឡើងនៅខាងក្រោម។

25 ពេលគាត់ងើបឡើង គាត់និយាយថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាច..." គាត់មើល រួចពោលថា "បាទ ខ្ញុំអាច។" គាត់គិតថាគាត់មើលមិនឃើញទេ អ្នកដឹងទេ។ ហើយគាត់បានមើលទៅលើ ហើយគ្រាន់តែងើបក្បាលរបស់គាត់ឡើង ហើយនៅទីនោះគាត់អាចដើរនិងមើលឃើញ ដើរចុះតាមច្រកនោះ ដោយខ្លួនឯង។ ហើយពួកគេគឺជាប្រេសប៊ីធើរៀន។ គាត់គឺជាអូស្សូដក់។ ហើយនិយាយ...អ្នកគិតថាមានតែពេនទីកុស្តឬប្រជាជនបរិសុទ្ធអាចស្រែកបាន អ្នកច្រឡំហើយ។ ពួកគេប្រាកដជា

អាចស្រែកបានខ្លះៗ នៅពេលដែលពួកគេឃើញមានរឿងបែបនេះកើតឡើង ឱប គ្នាហើយស្រែក។ ដើរទៅខាងស្តាំនិងចុះតាមជណ្ដើរ រុញកៅអីរុញរបស់គាត់ ដើរ ដោយមានគុណភាពសរសៃប្រសាទចេញពីក្បាលរបស់គាត់។ គិតមើលទៅ។ ដើរ ដូចអ្នកឬខ្ញុំនឹងដើរដែរ។ អូ ទ្រង់អស្ចារ្យណាស់។

26 ឥឡូវនេះ ប៉ុលបានសរសេរសៀវភៅហេព្រើរ។ ហើយនៅក្នុងការសរសេរជា ភាសាហេព្រើរនេះ គាត់បានសរសេរវា។ ហើយមុននឹងគាត់សរសេរសៀវភៅ ទាំងនេះ យើងរកឃើញថា... ឥឡូវនេះ យើងទៅ...នេះជាថ្នាក់រៀនថ្ងៃអាទិត្យ ហើយខ្ញុំនឹងព្យាយាមមើលហើយមិនចំណាយពេលយូរទេ។ ហើយបន្ទាប់មក យើងនឹងមានកម្មវិធី ដើម្បីបន្តពួកគេនៅយប់នេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងសៀវភៅហេព្រើរនិងសំបុត្ររបស់ប៉ុលដែលនៅសល់...

27 តើប៉ុលជានរណា? គាត់គឺជាជនជាតិហេព្រើរដ៏រឹងមាំ ជាអ្នកប្រាជ្ញ និងជាគ្រូ ដ៏អស្ចារ្យនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ហើយគាត់ត្រូវបានបង្រៀនដោយបុរសពូកែបំផុត ម្នាក់នៅសម័យរបស់គាត់។ មានអ្នកណាប្រាប់ខ្ញុំថាគាត់ឈ្មោះអ្វី។ កាម៉ាលាល ដែលជាគ្រូដ៏អស្ចារ្យបំផុតម្នាក់នៅសម័យរបស់គាត់។ ហើយប៉ុលបានឈរនៅជើង របស់កាម៉ាលាល។

28 មានអ្វីមួយអំពី...កន្លែងដែលអ្នកទៅ ក្រុមជំនុំអ្វីដែលអ្នកទៅ និងអ្វីដែល គ្រូបង្រៀនអ្នក។ តើអ្នកដឹងទេ? វា—វាមានអ្វីមួយទៅក្នុងវា។ ដូច្នេះ យើងគួរតែ ស្វែងរកអ្វីដែលល្អបំផុតដែលយើងអាចរកបាន ដូច្នេះយើងកំពុងទទួលបានអ្វី ដែលល្អបំផុត មិនមែនដោយសារតែវាជាការសេពគប់និងអ្វីៗទេ ប៉ុន្តែជាការ បង្រៀនព្រះគម្ពីរពិតប្រាកដ។

29 មើល មានពេលមួយដែលអ៊ីស្រាអែលបានចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ជាមួយនឹងកងទ័ព ហើយពួកគេមានត្រីវិស័យប្រាំពីរថ្ងៃ ហើយពួកគេអស់ទឹក។ ហើយពួកគេហៀបនឹងវិនាសទៅ គេនិយាយថា "អូ បើមានហោរាម្នាក់នៅជិតហ្ន!"

30 ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា "យើងមាននៅទីនេះ គឺអេ លីសេ។ គាត់បានចាក់ទឹកលើដៃរបស់អេលីយ៉ា។" តើឃើញសហការីរបស់គាត់ ទេ? ក្នុងន័យផ្សេងទៀត "នេះគឺជាអេលីសេដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយអេលី យ៉ា។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយគាត់។" អ្នកយល់ទេ? គាត់ត្រូវ បានបង្រៀនយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "គាត់នៅទីនេះ។ ចូរ

យើងចុះទៅពិគ្រោះជាមួយគាត់ ព្រោះគ្រូរបស់គាត់គឺអេលីយ៉ា ហើយគាត់បានទទួលការបង្រៀនពីអេលីយ៉ានៅក្នុងគាត់។" ឃើញអ្វីដែលវាមានភាពខុសគ្នាទេ? ប្រាកដហើយ។ យើងចង់បានការបង្រៀន។

31 ដូច្នេះ ប៉ុលបានទទួលការបង្រៀនពីកាម៉ាលាល។ ហើយកាម៉ាលាលគឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដែលបានជ្រើសរើស ក្នុងនាមជាអ្នកប្រាជ្ញខ្លួនឯង នៅពេលដែលការទាំងអស់នេះចាប់ផ្ដើមនៃក្រុមជំនុំដំបូង គាត់បាននិយាយថា "កុំដាក់ដៃលើរឿងនោះ បងប្អូន។ ប្រសិនបើវាមិនមែនជារបស់ព្រះទេ ទោះជាយ៉ាងណាវានឹងក្លាយទៅជាឥតប្រយោជន៍។ ប៉ុន្តែបើវាមកពីព្រះ ហើយយើងតទល់នឹងវា នោះយើងនឹងឃើញថាខ្លួនយើងប្រឆាំងនឹងព្រះ។" ឃើញទេ គាត់មានការបង្រៀនល្អខ្លះ។

32 ប៉ុលបានឡើងមកក្រោមបុរសនេះ ហើយគាត់បានដឹងថាប៉ុលជាគ្រូដ៏អស្ចារ្យ។ ដូច្នេះ ថ្ងៃមួយ ចិត្តស្មោះត្រង់ បៀតបៀនក្រុមជំនុំ នឹងចុះទៅចាប់ពួកគេ។

33 ឥឡូវនេះសូមលើកយកដំណាក់កាលតូចមួយទៀតពីប៉ុល ដូចដែលយើងទទួលបានសាវតាររបស់យើង។

34 ពេលយូដាសដួល ដោយការរំលង ដោយការស្រឡាញ់ប្រាក់ និងអំនួតនៃជីវិត គាត់បានធ្លាក់ចេញពីព្រះគុណ ហើយទៅកន្លែងរបស់គាត់។ ពួកសិស្សពោលថា "ត្រូវតែមានដប់ពីរនាក់។" ហើយក្រុមជំនុំដោយសេចក្ដីថ្លៃថ្នូរទាំងអស់ ដើម្បីបង្ហាញអ្នកពីអ្វីដែលជាក្រុមជំនុំ ជាមួយនឹងភាពថ្លៃថ្នូរ និងថាមពលទាំងអស់របស់វា វានៅតែខ្លីទោះចម្ងាយរាប់លានម៉ាយ ដែលល្អបំផុតរបស់វា។ ពួកគេថា "យើងត្រូវមើលឱ្យច្បាស់ ក្នុងចំណោមពួកយើង ដែលនឹងមកជំនួសតំណែង។" ហើយពួកគេបានជ្រើសរើសដោយការចាប់ឆ្នោតម៉ាត់ធាស។ ខ្ញុំជឿថាម៉ាត់ធាស ឬម៉ាត់ធាស។ ខ្ញុំជឿថាវាគឺម៉ាត់ធាស។ ពេលណាដែលគេរើសយកគាត់ហើយដាក់គាត់ជាមួយនឹងសិស្សទាំងដប់ពីររូប ព្រមទាំងដប់មួយរូប ដែលបង្កើតបានទាំងដប់ពីរនាក់ គាត់មិនបានធ្វើរឿងមួយទេ។ នោះជាពេលតែមួយគត់ដែលឈ្មោះរបស់គាត់ត្រូវបានគេលើកឡើងក្នុងបទគម្ពីរ។ នោះគឺជាក្រុមជំនុំដែលធ្វើការជ្រើសរើសរបស់ខ្លួន។

35 ឥឡូវនេះពួកគេបានគិតថា "គាត់គឺជាសុភាពបុរស។" គ្មានការសង្ស័យ។ "គាត់ជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ គាត់គឺជាអ្នកប្រាជ្ញ។ គាត់ឆ្លាត។ គាត់បានទទួលការ

អប់រំ។ គាត់គឺជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ គាត់នឹងជំនួសយូដាស ហើយធ្វើជាម្នាក់ក្នុងចំណោមយើង។”

36 ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ ពេលខ្លះព្រះជាម្ចាស់បង្កើតនូវអ្វីមួយ...តាមគំនិតរបស់យើង ជម្រើសល្អបំផុតមួយចំនួន។ ឥឡូវនេះ ព្រះបានទតឃើញជនជាតិយូដាដែលមានច្រមុះខើច ពោរពេញដោយកំហឹង តាមដែលឃើញ ដោយមាត់របស់គាត់វៀចទៅម្ខាង “ខ្ញុំនឹងចុះទៅចាប់ពួកគេទាំងអស់។ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងចាប់ពួកគេដាក់គុក។ ខ្ញុំនឹងធ្វើរឿង*នេះ*។” នោះជាជម្រើសរបស់ព្រះ។

អ្នកដែលនៅសល់រើសយកអ្នកប្រាជ្ញនិងអ្នកការទូត។ នោះជាជម្រើសរបស់ក្រុមជំនុំ។

37 ឃើញទេ អ្នកមិនដឹងថាអ្នកណានៅឯអាសនៈទេ។ អ្នកមិនដឹងថាអ្នកនោះជាអ្នកណាកំពុងធ្វើទីបន្ទាល់ នៅក្នុងគុក ឬនៅកន្លែងណាទេ។ វាប្រហែលជាមើលទៅដូចជាមនុស្សឆ្កួត ត្រចៀករបស់គាត់ខូច ត្របកភ្នែកសើយឡើង ហើយប៉ុន្តែអ្នកមិនដឹងថាអ្នកនោះជានរណាទេ។ អ្នកគ្រាន់តែបោះឆ្នោតរបស់អ្នក បានហើយ ផ្តល់ឱ្យគាត់នូវព្រះបន្ទូល។ ព្រះជាអ្នកជ្រើសរើស។

38 ហើយព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសជនជាតិយូដាដែលមានចិត្តខ្ពស់នេះ ឬជ្រើសរើសគាត់ ជាជាង។ នៅលើផ្លូវរបស់គាត់ចុះមក “ខ្ញុំនឹងចុះទៅចាប់ពួកគេ។ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងបង្ហាញពួកគេពីអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានដូចនោះ” ហើយព្រះជាម្ចាស់គ្រាន់តែទម្លាក់គាត់ចុះទៅ។

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “នោះជាជម្រើសរបស់អញ នៅទីនោះ។”

39 នោះមិនមែនជារឿងល្អទេ ចំពោះក្រុមជំនុំ? “ហេតុអ្វីគាត់បៀតបៀនក្រុមជំនុំ។ គាត់ជាមនុស្សខាងសាច់ឈាម។” ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់ជ្រាបនូវអ្វីដែលនៅខាងក្នុងមនុស្ស។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ?

40 ដូច្នេះប៉ុលមានបទពិសោធន៍មួយ។ តើបទពិសោធន៍អ្នកជឿប៉ុន្មានកើតឡើងដោយការប្រែចិត្តជឿ? ប្រាកដណាស់។ ប្រសិនបើវាមិនមានទេ ខ្ញុំនឹងសង្ស័យពីការផ្លាស់ប្រែនោះ។ ការប្រែចិត្តជឿនាំមកនូវបទពិសោធន៍។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ។ ពេលខ្លះវាអាចនឹងស្រែក។ ពេលខ្លះវាប្រហែលជានិយាយដោយភាសាដទៃ។ ពេលខ្លះវាអាចនឹងត្រូវយំ។ ពេលខ្លះវាអាចនឹងថ្ងូរ។ អ្នកមិនដឹង

ថាវាជាអ្វីនោះទេ ដូច្នេះកុំព្យាយាមយកវាច្រើនពេក។ ដោយសារតែអ្នករាល់គ្នាបានបង្ហាញថាខុសនៅក្នុងវា អ្នកមេតូឌីស្ទ និងអ្នកបាទីស្ទ និងអ្នកណាសារិន និងពេនទីកុស្ត។

41 ខ្ញុំឃើញមនុស្សស្រែកខ្លាំងៗតាមដែលគេអាចស្រែកបាន ហើយលួចមាសចេញពីធ្មេញអ្នក បើគេអាច។ បាទ មែនហើយ។ ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សនិយាយភាសាដទៃដូចចាក់សណ្តែកលើគោស្ងួត ហើយ—និងស្មោះត្រង់ចំពោះសេចក្តីល្អជាមួយនឹងការទំពារថ្នាំជក់នៅម្ខាងទៀតនៃមាត់ ហើយកាត់បំពង់ករបស់អ្នកប្រសិនបើពួកគេអាចធ្វើវាបាន។ ត្រូវហើយ។ ដូច្នេះអ្វីដែលពួកគេគ្មាន…គ្មានភ័ស្តុតាងណាដែលអាចបញ្ជាក់បានឡើយ មានតែជីវិតដែលមនុស្សរស់នៅប៉ុណ្ណោះ។ "ដោយផលផ្លែរបស់គេ អ្នកនឹងស្គាល់គេ។"

42 ដូច្នេះ នោះគឺអាស្រ័យលើព្រះ។ ទ្រង់ធ្វើការជ្រើសរើស។ ទ្រង់យករបស់ទាំងនោះមកជាមួយគ្នា ហើយនោះជាវិធីរបស់វា។ ដូច្នេះ ប្រសិនបើជីវិតរបស់អ្នកប្រៀបធៀបនឹងផលផ្លែនៃព្រះគម្ពីរ នោះអ្នកទទួលបានគំនិតល្អណាស់។ ប្រសិនបើវិញ្ញាណរបស់អ្នកកំពុងធ្វើកំណត់ត្រាជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ ថាអ្នកជាបុត្រាបុត្រីនៃព្រះ នោះគឺជាអ្នក… អំពើអាក្រក់ចាស់ទាំងអស់បានរលត់ទៅ ហើយអ្វីៗក៏បានក្លាយជាថ្មី ហើយអ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយអ្នកបានទទួលសេចក្តីសុខសាន្ត និងព្រះគុណជាដើម នោះអ្នកបានខិតទៅជិតព្រះរាជាណាចក្រហើយ។ ពីព្រោះ ជីវិតដែលនៅក្នុងខ្លួនអ្នកគឺបង្កើតជីវិតបែបនោះ។ ឃើញទេ?

43 ប្រសិនបើអ្នកនិយាយ "អូ ហាលេលូយ៉ា ខ្ញុំបាននិយាយភាសាដទៃ។ ហាលេលូយ៉ា!" នោះគ្មានន័យអ្វីទេ។ នោះគ្មានន័យច្រើនទេ ប្រសិនបើអ្នកបានចេញពីទីនេះ ហើយលេងហ្គីតាឬអ្វីមួយ។ នោះគ្មានន័យសូម្បីតែមួយ។ ទោះបីជាអ្នកនិយាយភាសាដទៃ ទោះជាអ្នកស្រែក ហើយរត់ឡើងចុះតាមច្រកផ្លូវ ហើយយំរហូតដល់ដូចជាអ្នកបានបកខ្ទឹមបារាំងនោះ វាគ្មានន័យអ្វីមួយឡើយ សូម្បីតែរឿងមួយ លុះត្រាតែជីវិតប្រចាំថ្ងៃត្រូវបានរក្សាទុកយ៉ាងពិតប្រាកដ នៅជាមួយវា។

44 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើរឿងទាំងនោះ បូកនឹងជីវិតនោះ "អាម៉ែន" នោះ មិនអីទេ។ នោះជាការល្អ។ ប៉ុន្តែអ្នកអាចធ្វើរឿងទាំងនោះដោយមិនចាំបាច់មានជីវិតនោះ។

45 ដូច្នេះហើយ គ្មានការស្រែក អត់មានអ្វីដូចនោះជាភស្តុតាងទេ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ដោយផលផ្លែរបស់គេ អ្នកនឹងស្គាល់គេ។" ហើយផលនៃព្រះវិញ្ញាណមិនមែននិយាយភាសាដទៃទេឡើយ។ នោះមិនមែនជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណទេ។ ការស្រែកមិនមែនជាផលនៃព្រះវិញ្ញាណទេ។ ការយំមិនមែនជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណទេ។ ប៉ុន្តែ សេចក្តីស្រឡាញ់ អំណរ មេត្រីភាព អត់ធ្មត់ ល្អសប្បុរស សេចក្តីជំនឿ ភាពស្លូតបូត ភាពអត់ធ្មត់ នោះជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ។ ឃើញទេ? នោះហើយជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ។ ត្រូវហើយ។

46 ឥឡូវនេះ ហេតុផលដែលយើងមានរបស់ទាំងនេះ ពួកគេចូលចិត្តបង្កើតអង្គការ អ្នកឃើញហើយ។ "មែនហើយ យើងនឹងមានវា។ ប្រទានពរដល់ព្រះទាំងអស់គ្នាជឿលើវិធីដែល*យើង*ធ្វើ យើងនឹងទៅតាម*ផ្លូវនេះ*។ ទាំងអស់ជឿដូច*យើង*ដែរ យើងនឹងទៅតាម*ផ្លូវនេះ*។" ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យមនុស្សទាំងអស់ ទៅតាម*ផ្លូវនេះ*។

47 ឥឡូវនេះ ប៉ុល បន្ទាប់ពីគាត់មានបទពិសោធន៍នេះហើយ គាត់គិតថានោះជាបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យ។ ឥឡូវនេះ របៀប...តោះ—តោះ—សូមដកស្រង់បទពិសោធន៍នោះបន្តិច។ ប៉ុលកំពុងធ្វើដំណើរទៅក្រុងដាម៉ាស ដើម្បីចាប់មនុស្សខ្លះនៅទីនោះ ពីព្រោះដំណឹងល្អត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយនៅទីនោះ។ *ដំណឹងល្អ*មានន័យថា "ដំណឹងដែលរីករាយ។" ដូច្នេះហើយពួកគេបានខ្ចាត់ខ្ចាយនៅទីនោះ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានក្រោកឡើង ពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីអំណរ ហើយស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយវាបានខ្ចាត់ខ្ចាយតាមផ្លូវនោះ។ ដូច្នេះ ប៉ុលមានសំបុត្រមួយចំនួនពីសម្តេចសង្ឃ។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងចុះទៅ ហើយខ្ញុំនឹងចាប់ពួកគេ ទាំងអស់គ្នា។"

48 ដូច្នេះគាត់បាននាំគ្នាគាត់មួយក្រុមជាឆ្នាំ ឆ្នាំប្រាសាទ ជាទាហាន ទៅតាមផ្លូវដែលគាត់ទៅ។ ពេលគេដើរតាមផ្លូវ ហើយគាត់ដឹងថាគាត់នឹងធ្វើអ្វី ភ្លាមៗនោះមានអ្វីកើតឡើង។ ភ្លាមៗនោះ មានពន្លឺដ៏អស្ចារ្យមួយនៅចំពោះមុខគាត់ ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ។ ឥឡូវនេះ វាភ្លឺដូចព្រះអាទិត្យ។ នោះជារឿងចម្លែកដែលកើតឡើង។ ពន្លឺចែងចាំងដល់ម្លឹង ភ្នែករបស់គាត់ស្ទើរតែចេញមកក្រៅ។ ហើយធ្លាក់ដល់ដី។ ហើយ—គាត់ដេកលើដី ហើយងើបមុខឡើង។

49 ប្រហែលជាមានបុរសដប់ឬដប់ប្រាំនាក់ជាមួយគាត់។ តើមាននរណាម្នាក់បានឃើញពន្លឺនោះទេ? អត់ទេ លោក។ ប៉ុលបានឃើញវា។ វាមិនត្រូវបានធ្វើឡើងឱ្យពួកគេឃើញវាទេ។ ដូច្នេះ មនុស្សខ្លះអាចមើលឃើញការនោះ កន្លែងដែលអ្នកខ្លះទៀតមើលមិនឃើញ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះ ប៉ុលបានឃើញពន្លឺនោះ រហូតដល់ធ្វើឲ្យគាត់ងងឹតភ្នែក។ គាត់មើលមិនឃើញអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ វាជាការពិតសម្រាប់គាត់។ ហើយគាត់មិនអាចមើលបាន...

ក្រោយមក នៅពេលដែលគាត់សរសេរសំបុត្រ ភ្នែករបស់គាត់បានរំខានគាត់យ៉ាងខ្លាំង ចាប់ពីពេលនោះមក រហូតដល់គាត់សរសេរអក្សរធំៗ។ គាត់បាននិយាយថា "ឃើញថាខ្ញុំបានសរសេរអក្សរធំៗទៅអ្នករាល់គ្នា។" គាត់ស្ទើរតែមើលមិនឃើញ។

50 គាត់ជាប់គុក ហើយគាត់បានសុំព្រះយេហូវ៉ាឲ្យគាត់ជាសះស្បើយ។ ហើយគាត់បានពិគ្រោះជាមួយទ្រង់បីដង។ ប៉ុន្តែ តើព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងណា? "ព្រះគុណរបស់ខ្ញុំគឺគ្រប់គ្រាន់ហើយ ប៉ុល។"

51 ប៉ុលបាននិយាយថា "ពេលនោះ ខ្ញុំនឹងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ខ្ញុំ។" ដោយសារតែគាត់បាននិយាយថា "លើកលែងតែខ្ញុំនឹងត្រូវបានលើកតម្កើងលើសពីការបើកសម្តែងដ៏បរិបូរណ៍ មានអ្នកនាំសាររបស់អារក្សមកឲ្យខ្ញុំ ជាបន្លាក្នុងសាច់ ដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំឈឺ។" គាត់បានធូរស្រាលមួយរយៈ ហើយបន្ទាប់មកគេក៏ត្រឡប់មកវិញ។

*ប៊ូហ្វេ*មានន័យថា "បក់ទៅបក់មក។" ដូចជាកប៉ាល់នៅលើសមុទ្រ អ្នកដឹងទេ រលកបក់បោកវា ឃើញទេ បក់បោក។

ហើយគាត់គឺបែបនោះ គាត់នឹងប្រសើរឡើង ហើយបន្ទាប់មកមានវាម្តងទៀត បន្ទាប់មក កាន់តែប្រសើរឡើង រួចមានវាម្តងទៀត។ គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ តើមានរឿងអ្វី ទ្រង់មិនដករឿងនេះចេញពីទូលបង្គំទេឬ?"

52 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ព្រះគុណរបស់ខ្ញុំគឺគ្រប់គ្រាន់ហើយ ប៉ុល។ គ្រាន់តែបន្ត។" វានឹងរក្សា...

53 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះប្រសិនបើ—ប្រសិនបើខ្ញុំគ្រាន់តែល្អឥតខ្ចោះ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺល្អឥតខ្ចោះ" បាននិយាយថា "ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានទៅ

កន្លងមក អូ ខ្ញុំនឹងខឹងហើយនិយាយថា "អ្នកឃើញទេ គ្មានបញ្ហាអ្វីខុសជាមួយខ្ញុំទេ។ ព្រះអម្ចាស់ថែរក្សាខ្ញុំ បងប្រុស។ ហាលេលូយ៉ា!" នោះអ្នកនឹងមានភាពសុចរិតដោយខ្លួនឯង។

54 ព្រះត្រូវតែផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីមួយ បន្តិចម្តងៗ ដើម្បីឱ្យអ្នកស្លូតបូតបន្តិច អ្នកដឹងទេ។ ត្រូវហើយ។ ធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាទ្រង់ជាមេ។ អូ តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ? បាទ មែនហើយ គ្រាន់តែជាសិរីល្អ!

55 ដូច្នេះគាត់ ប៉ុល ហេតុអ្វី បន្ទាប់ពីមានបទពិសោធន៍ ដ៏អស្ចារ្យនេះ...

56 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើរឿងនោះជានរណាម្នាក់នៅថ្ងៃនេះ ពួកគេបាននិយាយថា "អូ ប្រទានពរដល់ព្រះជាម្ចាស់ ហាលេលូយ៉ា។ កូនប្រុស ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់ខ្ញុំ! ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ!" ប៉ុន្តែមិនមែនប៉ុលទេ គាត់គឺជាអ្នកប្រាជ្ញព្រះគម្ពីរ។

57 បទពិសោធន៍នោះត្រូវតែរាប់បញ្ចូលជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ បាទ មែនហើយ។ ប្រសិនបើវាមិនជាប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងស្រុង...មិនមែនគ្រាន់តែមើល *ទីនេះ* និយាយថា "អូ បាទ នៅទីនេះ វានៅទីនេះ។ ប្រទានពរដល់ព្រះ ខ្ញុំបានទទួលវា។" អា-ហ៊ឺ។ នោះមិនមែនជាវិធីដែលព្រះប្រទានឱ្យទេ។

58 វាត្រូវតែជាព្រះគម្ពីរទាំងមូល ទាំងអស់របស់វា។ ព្រោះ អ្នកអាចធ្វើបាន... មនុស្សមិនស្មោះត្រង់ប្រើព្រះគម្ពីរនេះសម្រាប់ហេតុផលរបស់ពួកគេដើម្បីជជែកពិភាក្សា។ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងយកបទគម្ពីរបន្តិចនៅ *ទីនេះ* ត្រឡប់មកទីនេះ ហើយយកមួយទៀតនៅ *ទីនេះ* ព្យាយាមធ្វើឱ្យពួកគេចងភ្ជាប់ជាមួយគ្នា ហើយវាជាមុខវិជ្ជាពីរផ្សេងគ្នា។ ដូច្នេះ អ្នកត្រូវធ្វើបទគម្ពីរប្រៀបធៀបនឹងបទគម្ពីរ។

59 ដូចអេសាយបាននិយាយ ជំពូកទី២៨ "វាត្រូវតែជាបន្ទាត់នៅលើបន្ទាត់ បន្ទាត់នៅលើបន្ទាត់ នៅទីនេះបន្តិច ទីនោះបន្តិច។" "កាន់ភ្ជាប់ទៅនឹងអ្វីដែលល្អ។" ឃើញទេ មានវិធីដែលវាមក: បន្ទាត់នៅលើបន្ទាត់នៅលើបន្ទាត់ ព្រះបន្ទូលនៅលើព្រះបន្ទូល បទគម្ពីរនៅលើបទគម្ពីរ។ វាត្រូវតែចងក្រងជាមួយគ្នា។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំគិតថា នៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះដូចដែលយើងកំពុងមានឥឡូវនេះ វាជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយសម្រាប់ក្រុមជំនុំ ព្រោះវានាំពួកគេទៅកាន់កន្លែងដែលបទគម្ពីរទាំងអស់ចងភ្ជាប់គ្នា។ ហើយបទពិសោធន៍របស់យើងត្រូវតែភ្ជាប់ជាមួយនឹងបទគម្ពីរនោះ។ អូ! ប្រសិនបើវាមិនមែនទេ នោះវាខុសហើយ។

60 ហើយរបៀបដែលខ្ញុំបានដើរអស់ជាច្រើនឆ្នាំ ដោយមិនដឹងថាពន្លឺនោះជាអ្វីដែលបានវាយប្រហារប៉ុលនោះទេ។ ពេលណា ពិភពខាងក្រៅ ព្រះគម្ពីរ... ប្រជាជន អ្នកអធិប្បាយព្យាយាមប្រាប់ខ្ញុំថា "នោះជារបស់អារក្ស។ ហេតុអ្វី អ្នកនឹងក្លាយជា-គ្រូទាយ។ អ្នកនឹងក្លាយជាអ្នកខាងវិញ្ញាណ។ កុំល្ងង់ជាមួយរឿងនោះអី ប៊ីលី។ មានអ្វីមួយខុសជាមួយរឿងនោះ។ កុំធ្វើបែបនោះ ក្មេងប្រុស។ វាខុស។ នោះគឺជាអារក្ស។ មែនហើយ កូនប្រុស អ្នកនឹងក្លាយជាឧបករណ៍ផ្ទុកធម្មតា។ អ្នកនឹងក្លាយជាអ្នកខាងវិញ្ញាណ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដូច្នេះ។ អូ ទាំងអស់នោះជារបស់អារក្ស។ នោះហើយ—នោះគឺមិនត្រូវទេ។" ប៉ុន្តែនៅពេល...ខ្ញុំមិនចង់ផ្សាយរឿងនោះទេ។

61 ប៉ុន្តែ នៅតាមផ្លូវចុះទៅក្រុងដាម៉ាស ប៉ុលមិនចង់ផ្សាយវាទេ រហូតដល់គាត់ដឹងថាវាត្រូវឬអត់។ ដូច្នេះ គាត់ចុះទៅស្រុកអារ៉ាប់អស់រយៈពេលបីឆ្នាំ ហើយសិក្សាគម្ពីរ។ អា! ពេលគាត់ចេញមក គាត់និយាយថា "ឥឡូវនេះសូមអង្រួនវាចេញពីខ្ញុំ។"

62 គាត់ដឹងថាគាត់ត្រូវតែប្រឈមមុខនឹងពួកផារិស៊ី។ គាត់ត្រូវប្រឈមមុខនឹងពួកសាឌូស៊ី។ គាត់ត្រូវប្រឈមមុខនឹងពិភពលោក និងពិភពសាសន៍ដទៃ។ ដូច្នេះហើយប៉ុល ព្រះគម្ពីរនេះត្រូវបានសរសេរ សៀវភៅហេព្រើរនេះត្រូវបានសរសេរសម្រាប់គោលបំណងនោះ។ គាត់កំពុងអង្រួនជនជាតិហេព្រើរទាំងនោះ ហើយយកគម្ពីរសញ្ញាចាស់នោះ ហើយបង្ហាញវានៅទីនេះក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ "នេះគឺជាព្រះ" គាត់បាននិយាយថា "នៅទីនេះវាគឺនៅលើ—លើហោរានិងអ្វីៗទាំងអស់។" ចាប់ផ្តើមត្រឡប់ទៅទីនោះវិញនៅដើមដំបូង ជំពូកទី១ ដែលយើងមាន "ឯព្រះដែលពីដើម ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងពួកឰយុកោ ដោយពួកហោរា ជាច្រើនដងច្រើនបែប។" នោះជារបៀបដែលព្រះបាននាំយកសាររបស់ទ្រង់ ដែលត្រូវបានសាកល្បងដោយ យូរីម ធូមមីម។ "ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃនេះបានមានបន្ទូលមកយើងតាមរយៈព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ" សាកល្បងដោយព្រះគម្ពីររបស់ទ្រង់។ អ្នកនៅទីនោះ។

63 ដូច្នេះបទពិសោធន៍ទាំងនេះដែលពិភពលោកនិយាយថា "អូ វាជាផ្លូវចិត្ត។ ហេតុអ្វី គ្មាននរណាម្នាក់..." នៅពេលដែលទេវតានោះបានលេចមក ពន្លឺនោះចុះមកលើទន្លេ នៅពេលដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយអំពីការរស់ឡើងវិញជាលើកដំបូង

របស់ខ្ញុំនៅទីនេះនៅកាច់ជ្រុង យើងបានជ្រមុជទឹកដល់មនុស្សទាំងអស់នោះ... ខ្ញុំជឿថា បងប្រុសហ្វីមែន អ្នកប្រហែលជាធ្លាប់នៅក្នុង...ខ្ញុំមិនដឹងថាតើអ្នកនៅទីនេះឬអត់នោះទេ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះនៅពេល—ពន្លឺបានលេចឡើងនៅលើទន្លេនៅពេលនោះ? តើមានអ្នកចាស់នៅទីនេះទេ? បាទ ពួកគេខ្លះ។ នៅពេលដែលវាចុះនៅទីនេះនៅលើទន្លេ។

64 ហើយពួកគេបាននិយាយថា "វាគ្រាន់តែជាការបំភាន់អុបទិកប៉ុណ្ណោះ។" យើងជាច្រើននាក់កំពុងឈរមើលវា ហើយនៅទីនេះវាចុះមក។ ហើយប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ព្រះបានបង្ហាញវាដោយភ្នែកមេកានិកនៃកាមេរ៉ា។ វាជាការពិត។

65 "មែនហើយតើ—តើវាជារឿងប្រឌិតខ្លះ ឬតើវាជាអ្វី—នោះ...?" អត់ទេបាទ។ យើងកំពុងយកវានៅទីនេះក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយបង្ហាញអ្នក។ គឺជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដដែល។ ទ្រង់ធ្វើដូចគ្នា។ សកម្មភាពរបស់ទ្រង់គឺដូចគ្នា។ អំណាចរបស់ទ្រង់គឺដូចគ្នា។

66 សូមមើលកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុននៅទីនេះ។ ឯខ្ញុំដេកលើគ្រែ មិនដែលឃើញបុរសនោះក្នុងជីវិតខ្ញុំទេ។ ចេញមកហើយនិយាយថា "មានបុរសម្នាក់នៅឯរោងឧបោសថ ហើយគាត់មានវ័យចំណាស់ សក់ពណ៌ប្រផេះ ក្បាលមានពណ៌ប្រផេះ។ គាត់ពិការភ្នែក ហើយគាត់មិនអាចដើរបាន។ គាត់នៅលើកៅអីរុញ។ បុរសសក់ខ្មៅបានបញ្ជូនគាត់ឡើងមក វេជ្ជបណ្ឌិត អាក់គើមែន បុរសសក់ខ្មៅ ជាបុរសកាតូលិក។ បានបញ្ជូនបុរសម្នាក់ អង្គុយនៅ*ទីនោះ*។ ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា" ក្រោកឡើង ដើរចេញដោយមើលឃើញ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ តើវាបានធ្វើអ្វី? នេះគឺជាទេវតាដូចគ្នា។ ព្រះអង្គដដែលដែលបានវាយលោកប៉ុលចុះនៅលើផ្លូវចុះទៅក្រុងដាម៉ាស រស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ និងប្រជាជនរបស់ទ្រង់សព្វថ្ងៃនេះ។ វាជាបទគម្ពីរប្រៀបធៀបនឹងបទគម្ពីរ។ នោះជារបៀបដែលវាត្រូវតែមាន។

អូ យើងមានអ្នក*មិនក្តៅមិនត្រជាក់*។ យើងចូលទៅក្នុងនោះបន្ទាប់ពីពេលនោះ។

67 អូ យើងមានរឿងជ្រៅមួយនៅចំពោះមុខយើង ប្រសិនបើយើងអាចចូលទៅក្នុងវា ថ្ងៃនេះ និងយប់នេះ។ ឥឡូវនេះវាទើបតែចាប់ផ្តើមចូលទៅក្នុងទឹកជ្រៅ។ កន្លែងណា...

68 អ្នកដឹងទេ កាលខ្ញុំនៅក្មេង ខ្ញុំធ្លាប់មានស្រះតូចមួយនៅខាងក្រោយកន្លែងនោះ ហើយខ្ញុំនឹងចេញទៅទីនោះ។ ហើយពួកយើងទាំងអស់គ្នា កូនតូចៗ នឹងចូលទៅទាំងអាក្រាតកាយ។ តូចៗ ប្រហែលប្រាំមួយប្រាំពីរឆ្នាំ។ ហើយយើង...ទឹកគឺជ្រៅប្រហែល*ហ្នឹង*។ វាមិនលើសពីជម្រៅជ្រូកព្រៃទេ។ ហើយខ្ញុំមានប្រអប់សាប៊ូនៅទីនោះ។ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញថាខ្ញុំអាចមុជទឹកបាន បិតច្រមុះរបស់ខ្ញុំ ហើយលោតចេញទៅ*បែបនោះ*។ ហើយពោះតូចរបស់ខ្ញុំនឹងបុកភក់ អ្នកដឹងទេ ហើយវានឹងរអិលទៅគ្រប់ទិសទី។ ខ្ញុំបានប្រាប់ប៉ាខ្ញុំថា ខ្ញុំអាចហែលទឹកបាន។

69 គាត់បានយកខ្ញុំទៅទីនោះវិញនៅថ្ងៃមួយ។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ឃើញអ្នកហែលទឹក។" ខ្ញុំបានលោតចេញពីទីនោះ អ្នកដឹងទេ ដោះសំលៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំ រាងដូចកណ្ដូបតូចមួយ។ ហើយរត់ចុះមកបុកនិងទឹក។ ខ្ញុំចាប់ផ្ដើមបំបែកភក់ខ្ទាតគ្រប់ផ្លូវ។ ហើយប៉ុបកំពុងតែអង្គុយនៅលើផ្លូវទឹកមួយ។ គាត់បានអង្គុយនៅទីនោះ ហើយមើលខ្ញុំពីរបីនាទី។ បាននិយាយថា "ចូរចេញពីរន្ធទឹកនោះ ហើយងូតទឹកទៅផ្ទះវិញ។" ឃើញទេ?

70 មែនហើយ នោះគ្រាន់តែជាវិធីមួយប៉ុណ្ណោះ ពួកយើងខ្លះដែលហៅខ្លួនយើងថាជាគ្រីស្ទាន។ យើងវារលើភក់។ ត្រូវហើយ។ ដរាបណាអ្នកត្រូវបានបោះយុថ្កា "ខ្ញុំជាមេតូឌីស្ទ។ ខ្ញុំជាពេនទីកុស្ត។ ខ្ញុំជាព្រេសប៊ីធើរៀន។ ខ្ញុំមានភស្តុតាងមួយ ខ្ញុំយល់ហើយ។" អ្នកកំពុងលូនក្នុងភក់។

71 ថ្ងៃមួយខ្ញុំនៅជាមួយពូរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានបន្តប្រាប់គាត់...គាត់មានអាយុប្រហែលដប់ប្រាំដប់ប្រាំមួយឆ្នាំ។ យើងនៅមាត់ទន្លេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ពូឡាក ខ្ញុំចេះហែលទឹក។" ហើយខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅលើខ្នងទូក អ្នកដឹងទេ មានអារម្មណ៍ល្អនិងសុវត្ថិភាព។ គាត់គ្រាន់តែយកដៃរុញខ្ញុំចូលក្នុងទឹកជ្រៅប្រហែលដប់ហ្វីត។ វាខុសគ្នានៅពេលនោះ រាល់ការលោត ស្រែក ដែលអ្នកធ្លាប់ឮនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។

72 ថ្ងៃណាមួយអ្នកត្រូវបានគេរុញចេញ អ្នកដឹងកាន់តែច្បាស់ថាអ្នកកំពុងឈរនៅទីណា។ បាទ មែនហើយ។ ប្រសិនបើអ្នកស្គាល់ទ្រង់ នោះអ្នកនឹងក្លាយជា...ស្គាល់ទ្រង់កាន់តែច្បាស់។ ត្រូវហើយ។

ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងចូលទៅក្នុងទឹកជ្រៅ ទឹកជ្រៅ។ កន្លែងដែលវានឹងធ្វើឱ្យអ្នកលង់ទឹកប្រសិនបើអ្នក—ប្រសិនបើអ្នកមិនមែនជា គ្រីស្ទានល្អ-ធំធាត់ឡើង។

73 កត់សម្គាល់ព្រះបន្ទូល។ ប៉ុល បានរកឃើញដំបូង។ គាត់បានត្រលប់ទៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយគាត់បានរកឃើញរឿងនេះ។ គាត់បានឃើញបទពិសោធន៍របស់គាត់ យ៉ាងពិតប្រាកដ។ "តើអ្វីទៅដែលបានធ្វើឲ្យខ្ញុំដួល?"

74 វាជាពន្លឺដ៏ធំមួយឈរនៅទីនោះ ចាំងដូចព្រះអាទិត្យ ឈរនៅចំពោះមុខគាត់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "សុល សុល ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំ?"

75 គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គជានរណា ដែលទូលបង្គំបៀតបៀននោះ?"

76 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ។"

77 "ខ្ញុំគិតថាទ្រង់ជា—បុរសម្នាក់ មានស្នាមដៃ ដែលគេអះអាងថាកំពុងលេចមុខក្នុងការប្រជុំឥឡូវនេះ ជាមួយនឹងស្លាកស្នាមនៅក្នុងដៃនិងព្រះសិររបស់ទ្រង់។" ទេ អត់ទេ មិនមែនរូបកាយ*នោះ* មិនមែននៅក្នុងរូបកាយ*នោះ*ទេ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះទ្រង់គឺជាពន្លឺ។ សុល...

78 នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដី ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមកពីព្រះ។ ខ្ញុំត្រឡប់ទៅរកព្រះវិញ។"

79 ទ្រង់ជាទេវតាដែលដឹកនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែលក្នុងពន្លឺនេះ កាត់តាមទីរហោស្ថាន។ ទ្រង់បានត្រលប់ទៅជាពន្លឺដដែលនោះ។ ហើយប៉ុលបានឃើញវាចេញពីគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ ជាទេវតានៃការតាំងសញ្ញា។"

80 ហើយទ្រង់បានក្លាយជាសាច់ឈាម ដើម្បីលោះយើង។ "មិនមែនជាទម្រង់ទេវតាទេ" យើងរកឃើញនៅក្នុងជំពូកមុន យើងកំពុងសិក្សា។ "ទ្រង់មិនដែលយកធម្មជាតិរបស់ទេវតាទេ ប៉ុន្តែជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំ" ដើម្បីឱ្យគេស្គាល់ទ្រង់ គឺមនុស្សអាចមើល*ឃើញ*ព្រះជាម្ចាស់។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងត្រលប់ទៅវាវិញ។"

81 ពេលប៉ុលឃើញដូច្នេះ គាត់ក៏និយាយថា "ប្រាកដណាស់ នោះគឺជាទ្រង់។ នោះគឺជាទ្រង់។"

82 ពេត្រុសមានបទពិសោធមួយនៅយប់មួយពេលគាត់កំពុងអធិស្ឋាន។ ពន្លឺដដែលនោះចូលមកក្នុងអគារ បើកទ្វារពីមុខគាត់ ហើយចេញទៅតាមផ្លូវ។ ហើយ

ពេត្រុសគិតថាគាត់កំពុងសុបិន។ គាត់ត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង។ គាត់មិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេ។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំទើបតែភ្ញាក់ទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅទីនេះនៅតាមផ្លូវ។"

83 ហើយគាត់បានចុះទៅផ្ទះរបស់ យ៉ូហាន ម៉ាកុស។ ហើយក្មេងស្រីតូចនោះបានបើកទ្វារ ស្ត្រីតូចមួយចំនួននៅទីនោះ បានចូលរួមក្នុងការប្រជុំអធិស្ឋាន។ មាននរណាម្នាក់កំពុងគោះទ្វារ។ បានបើកទ្វារ។ "អូ" នាងបាននិយាយថា "នៅទីនេះគឺពេត្រុសតទ្បូវនេះ។ អ្នកកំពុងអធិស្ឋានឲ្យគាត់ចេញពីគុក។ ព្រះអម្ចាស់បានរំដោះគាត់។"

84 "អូ" ពួកគេថា "បន្តទៅទៀត។"

"ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមរំដោះគាត់!"

85 "ហេតុអ្វី" នាងបាននិយាយថា "គាត់ឈរនៅមាត់ទ្វារកំពុងគោះ។"

ពេត្រុសចេះតែប្រាន "សូមអោយខ្ញុំចូលទៅខាងក្នុងផង។"

86 "អូ" នាងបាននិយាយថា "វាគឺពេត្រុស។" សម័យរបស់ពួកគេ នៅតែមានវា គួរបារបន្តិច។ គម្របតូចនៅទីនេះ អ្នកលើកត្រឡប់មកវិញ ហើយមើលទៅខាងក្រៅ។ មុននឹងអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យភ្ញៀវរបស់អ្នកចូល អ្នកត្រូវដឹងថាអ្នកណាកំពុងគោះទ្វារអ្នក។ ដោយសារពួកគេមានចោរ។ ប្រសិនបើអ្នកបើកទ្វារ ពួកគេនឹងសម្លាប់អ្នក។

87 ដូច្នេះពួកគេបានបើកទ្វារ។ នាងបាននិយាយថា "គឺពេត្រុស។"

88 ពួកគេថា "អូ! អូ គាត់ស្លាប់ហើយ។ នោះជាទេវតារបស់គាត់ឈរនៅទីនោះ។ ឃើញទេ? ហើយក្នុងរូបកាយដ៏រុងរឿងរបស់គាត់ អ្នកដឹងទេ គឺតែអូផានី។"

89 ចងចាំពីរបៀបដែលយើងយកវា ពេជ្រដ៏ធំ របៀបដែលវាឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺ តើវាត្រលប់ទៅទីនោះដោយរបៀបណា? នេះ..."រាងឱបោសថនៅលើផែនដីនេះត្រូវរំលាយ យើងមានកន្លែងមួយកំពុងរង់ចាំហើយ។"

ហើយគេគិតថាពេត្រុសបានស្លាប់ សាកសពចាស់នេះបានធ្លាក់ចុះ ហើយគេនឹងកប់វាក្នុងប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយ គាត់បានចូលទៅក្នុងភាពជាទេវតារបស់គាត់ ឬសិរីរុងរឿងរបស់គាត់...មិនមែនរាងកាយរុងរឿង ប៉ុន្តែនៅក្នុងតេអូផានីរបស់គាត់ រាងកាយដែលបានរៀបចំរួចហើយ។ វាមិនអាចចាប់ដៃរបស់អ្នកបានទេ។ វាគ្មាន

ដៃដើម្បីចាប់ បែបនោះទេ ប៉ុន្តែវាជារូបភាពមនុស្សប្រុស។ "ចុះមក ហើយបាន គោះទ្វារ។"

90 នាងបាននិយាយថា "ទេ។ គឺពេត្រុស។ គាត់ឈរនៅទីនោះ។" គាត់បើកទ្វារ ហើយដើរចូល។ នៅទីនោះគឺគាត់។ ឥឡូវនេះ ពេត្រុសត្រូវបានរំដោះដោយពន្លឺនេះ។

91 ឥឡូវនេះ វិធីដូចគ្នាដែលនៅដើមដំបូង...ដែលប៉ុល នៅក្នុងក្រុមជំនុំដំបូង បានឃើញពន្លឺនៃព្រះដែលចាំងមកលើប៉ុល ដែលជារឿងដូចគ្នាបានធ្លាក់ចុះមក។ ឥឡូវនេះ មនុស្សអាចនិយាយអ្វីក៏បាន តែវាមិនបានធ្វើឱ្យវាត្រូវទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បញ្ជាក់អ្វីមួយ នោះកិច្ចការរបស់វាបង្ហាញឱ្យឃើញ។ បន្ទាប់មកកាមេរ៉ាបញ្ជាក់ពីវា។ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើង...ដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើ ត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងពិតប្រាកដថា វាជាព្រះ តាមរយៈបទគម្ពីរ ដោយសកម្មភាពរបស់វាតាមរយៈបទពិសោធន៍។ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនស្តាប់ទេ។

92 សូមមើលនៅទីនេះក្នុងរោងឧបោសថនេះ។ ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា អ្នកដឹងរឿងនេះហើយ។ យើងមិនចង់បានហ្វូងមនុស្សទេ។ យើងក៏គ្មានកន្លែងដាក់ ពួកគេដែរ។ ប៉ុន្តែ មើលចុះ។ ការប្រជុំនៃប្រភេទនេះ ជាកន្លែងដែលយើងមកជាមួយគ្នាសម្រាប់ការនេះ គួរតែទាក់ទាញទីក្រុងដែលដួលចុះ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានស្លាប់ហើយ។ ពួកគេពិតជាស្លាប់។ ពួកគេមានភ្នែក តែមើលមិនឃើញ។

អ្នកនិយាយថា អ្នក "ហេតុអ្វីបានជាបងប្រុស ប្រាណហាំ មិនទៅរកគ្រូពេទ្យហើយកែភ្នែក?" គាត់មិនអាចកែប្រែការឃើញបែបនេះបានទេ។

93 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ប្រសិនបើអ្នកស្គាល់ខ្ញុំ អ្នកនឹងស្គាល់ថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពួកផារីស៊ីខ្វាក់អើយ! អ្នកអាចមើលឃើញផ្ទៃមេឃ ប៉ុន្តែសញ្ញានៃពេលនោះ អ្នកមិនអាចសម្គាល់បានទេ។"

94 តើវាទៅលើក្រយៅក្បាលអ្នកទេ? សូមស្តាប់។ សូមក្រឡេកមើលសញ្ញាដែលយើងកំពុងរស់នៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ វាមិនមែនខ្លះទេ...ខ្ញុំ ខ្លួនឯង ខ្ញុំគ្រាន់តែជាមនុស្សម្នាក់ មិនមែនសូម្បីតែជាគ្រូអធិប្បាយ ក៏មិនត្រូវនិយាយអញ្ចឹងដែរ។ ខ្ញុំគ្មានការអប់រំអ្វីទេ ដែលពិភពលោកហៅថា "គ្រូអធិប្បាយ។" ហើយយើងគ្រាន់តែជាជនក្រីក្រ។ ក្រឡេកមើលអគារដែលយើងកំពុងនៅ។ មើលព្រះវិហារ នៅព្រឹកនេះ។ ប៉ុន្តែមើលទៅកន្លែងដែលព្រះគង់។ មានរឿងមួយ។

95 ម៉ូអាប់ឈរនៅទីនោះដោយភាពរុងរឿងនិងសម្រស់របស់គាត់ ប៉ុន្តែមានជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងត្រសាល។ ប៉ុន្តែតើព្រះនៅឯណា? នៅទីនោះមានកូនតូចដ៏វិសុទ្ធមួយក្រុមចុះមក ធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខុស។ ប៉ុន្តែ បាឡាម ប៊ីស្សព—របស់ពួកគេ បានបរាជ័យក្នុងការមើលឃើញថ្មដែលត្រូវបានវាយនោះ គឺពស់លង្ហិន ដែលជាបង្គោលភ្លើងនោះ។ ភ្នែករបស់គាត់ខ្វាក់។ គាត់មិនអាចមើលឃើញវាទេ។ គាត់បាននិយាយថា "ពួកគេគ្រាន់តែស្រមើស្រមៃ។" ប៉ុន្តែទ្រង់គង់នៅទីនោះ។

96 សូមថ្វាយព្រះពរ អូ ទ្រង់នៅទីនេះ! ព្រះទ្រង់គង់នៅទីនេះ ហើយទ្រង់កំពុងធ្វើដូចគ្នានឹងការដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ហើយទ្រង់នឹង -... យើងប្រៀបធៀបបទគម្ពីរជាមួយបទគម្ពីរ។ ព្រះមិនដែលលាបពណ៌ព្រះអង្គទ្រង់នូវអ្វីដ៏ធំមួយ នៅលើផែនដីនេះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់តែងតែគង់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សសាមញ្ញ និងរាបទាប។ ហើយទ្រង់គឺនៅព្រឹកនេះ ដោយធ្វើរឿងដដែល។ បទគម្ពីរបញ្ជាក់អំពីវា។ កាមេរ៉ាបញ្ជាក់វា។ ឥឡូវនេះ ហេតុផលដែលខ្ញុំសំដៅលើរូបភាពនោះ វាមិនមែនដោយសារតែខ្ញុំនៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែជាមនុស្សមានបាប សង្គ្រោះដោយព្រះគុណ ដូចអ្នកដែរ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមនិយាយ គឺវាជាវត្តមានរបស់ទ្រង់ជាមួយយើង។ នោះជារឿងសំខាន់។ មែនហើយ ប្រសិនបើទ្រង់បានបង្កើតខ្ញុំ—អេលីសេដែលបានកើតមក បើអ្នកមិនមានជំនឿជឿទេ វានឹងមិនធ្វើល្អដល់អ្នកឡើយ។

"ទ្រង់យាងមកឯកន្លែងទ្រង់ គេមិនបានទទួលទ្រង់ទេ។"

97 នោះហើយជាមូលហេតុ នៅទីនេះនៅក្នុងទីក្រុងសព្វថ្ងៃនេះ។ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំអាចចាប់ផ្តើមការងើបឡើងវិញនៅទីនេះ នៅក្នុងអគារធំ ឬអ្វីមួយ អ្នកនឹងមិនអាចធ្វើឱ្យមនុស្សជាច្រើនជឿវាបានទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែនឹងមិនជឿ។ ពួកគេមិនអាច។ ថ្ងៃរបស់ពួកគេគឺចប់ហើយ។

98 មេរៀនដដែលនេះ នៅព្រឹកនេះ នៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ប្រហែលនឹងបង្កើតបានមួយម៉ឺន យ៉ាងហោចណាស់ មួយម៉ឺនព្រលឹងចំពោះព្រះគ្រីស្ទ កន្លែងដែលមានមនុស្សមានបាបម្នាក់ មកទីនេះនៅព្រឹកនេះ ឬអ្វីមួយ ខ្លះជឿថយក្រោយ។ ភាគច្រើននៃពួកគេគ្រាន់តែសិតសក់ចុះឡើង រហូតដល់វាបញ្ចប់។ ហ្នឹងហើយ។

99 ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងកំពុងព្យាយាមនិយាយ គឺ បទគម្ពីរប្រៀបធៀបនឹងបទគម្ពីរ។ ឥឡូវនេះ មិនថាបទពិសោធន៍អស្ចារ្យប៉ុណ្ណានោះទេ លុះត្រាតែវាប្រៀបធៀបជាមួយបទគម្ពីរ វាគឺខុស។

យូរីម ធូមមីម ទោះជាហោរាល្អយ៉ាងណា។ ប្រសិនបើគាត់និយាយហើយភ្លើងមិនភ្លឺលើយូរីម ធូមមីមទេគឺវាខុស។ យល់សប្តិឃើញយ៉ាងណា បើវាមិនភ្លឺលើយូរីម ធូមមីម នោះខុសហើយ។

នៅពេលដែលបព្វជិតភាពនោះបានបញ្ចប់ ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ព្រះគម្ពីររបស់ទ្រង់ឡើង។ ប៉ុលបាននិយាយថា "ប្រសិនបើទេវតាមកពីស្ថានសួគ៌នឹងមក" កាឡាទី ១:៨ "ហើយនឹងផ្សាយដំណឹងល្អណាផ្សេងទៀត ក្រៅពីអ្វីដែលបានផ្សាយដល់អ្នករួចហើយ សូមឲ្យគេត្រូវបណ្តាសាចុះ។"

100 ទេវតាមកពីស្ថានសួគ៌បានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់យ៉ូហានជាអ្នកទទួលការបើកសម្តែង ដែលជាព្រះផ្ទាល់ថា "ខ្ញុំព្រះយេស៊ូវបានចាត់ទេវតារបស់ខ្ញុំឲ្យធ្វើការជំនុំជម្រះ ឬបង្ហាញការទាំងនេះ។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រសិនបើនរណាម្នាក់នឹងបន្ថែមពាក្យមួយទៅវា ឬយកពាក្យមួយចេញពីវា ដូចគ្នានេះគឺចំណែកគាត់ នឹងត្រូវដកចេញពីសៀវភៅជីវិត។" *នេះ*គឺជាព្រះគម្ពីរ។

101 ដូច្នេះហើយ បទពិសោធន៍ទាំងនេះ និងរឿងទាំងនេះ ដែលយើងត្រូវកើតឡើងនៅទីនេះ ប្រសិនបើវាមិនត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ វានឹងខុស។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថានឹងមានអ្វីកើតឡើងទេ វានឹងខុស។ ដូច្នេះវាគឺជាបទគម្ពីរពិតប្រាកដ។ អូ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំជាសមាជិកនៃរូបកាយដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

102 ឥឡូវនេះ ចូរយើងទៅឥឡូវនេះ យើងចុះទៅឯមេរៀន។ ឥឡូវនេះ យើងបានបញ្ចប់នៅទីនេះ ដែលជាកន្លែងដែលគាត់បាននិយាយថា "ឃើញថាយើងមានចិត្តអាណិតអាសូរ..." អត់ទេ...ខ្ញុំសុំទោស។ នោះគឺ ខ្ញុំបានដកស្រង់ជំពូកទី១២។ ខ្ញុំបានអានវា ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានសិក្សាវាទេ។ ខ្ញុំ...

103 បងប្រុសនមែន ស្នាក់នៅផ្ទះខ្ញុំនៅទីនោះ ហើយគាត់ដឹងថាខ្ញុំទើបតែចូលម្សិលមិញ ហើយបងប្រុសគាត់ដឹង នៅទីនោះ ខ្ញុំទើបតែចូល។ ពេលតែមួយគត់ដែលខ្ញុំបានអានបទគម្ពីរចុះមក គឺបានអង្គុយនៅទីនេះ ប៉ុន្មាននាទីមុននេះ។

ត្រូវហើយ។ កុំសិក្សាវាអី ខ្ញុំគ្រាន់តែរង់ចាំព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានវាតាមដែលទ្រង់ចង់។ ទ្រង់ជ្រាបថាមនុស្សនោះនៅឯណា—នៅកន្លែងណា ដែលត្រូវតែមានវា។ ដូច្នេះប្រសិនបើខ្ញុំមានអ្វីមួយក្នុងចិត្តខ្ញុំនឹងនិយាយ នោះវាខុសហើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់ធ្វើ នោះទ្រង់នឹងយកវាទៅត្រង់កន្លែងដែលវាគួរទៅ។ ឃើញទេ? "កុំគិតពីអ្វីដែលអ្នកគួរនិយាយឡើយ ព្រោះមិនមែនអ្នកដែលនិយាយទេ គឺជាព្រះបិតារបស់អ្នកដែលគង់នៅក្នុងអ្នក។ ទ្រង់ជាអ្នកមានបន្ទូលវិញ។"

104 ឥឡូវនេះ ជំពូកចុងក្រោយ ជំពូកមុន យើងបានឮរឿងនេះ គឺថា "នោះធ្វើដូចម្ដេចឲ្យយើងរួចបាន បើយើងធ្វេសនឹងសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏ធំម្ល៉េះ ដែលព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្ដើមផ្សាយមក រួចពួកអ្នកដែលឮ ក៏បានបញ្ជាក់មកយើងរាល់គ្នាដែរ?" ការដូចគ្នាដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ដើម្បីបង្ហាញ ពួកគេដូចគ្នានឹងកើតឡើងនៅទីនេះៈ ទេវតានៃព្រះដូចគ្នា ការងារដូចគ្នា ភស្តុតាងដូចគ្នា អ្វីគ្រប់យ៉ាងដូចគ្នា អ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅតាមបណ្ដោយ ដំណឹងល្អដូចគ្នា ត្រឹមត្រូវជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ "ប្រសិនបើនោះត្រូវបានបង្រៀនដោយព្រះអម្ចាស់ បានបញ្ជាក់ដោយពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថាយើងបានឮ" លោកប៉ុលក៏ដូចគ្នា "នោះធ្វើដូចម្ដេចឲ្យយើងរួចបាន បើយើងធ្វេសនឹងសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏ធំម្ល៉េះ?"

105 ឥឡូវ ប៉ុលកំពុងតែនិយាយបែបនោះដល់ទស្សនិកជនជាភាសាហេព្រើររបស់គាត់។ ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនមានម៉ាស៊ីនថតសំឡេងទេ ដូចជាយើងមកដល់ទីនេះសព្វថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែគេមានអាចារ្យដែលកំពុងតាំងទីនោះ យកវាចុះ ដូចប៉ុលកំពុងអធិប្បាយ។

ហើយនោះជាអ្វីដែលវានៅទីនេះ។ យើងកំពុងទទួលបានវាដោយអ្នកថតខ្សែអាត់ ហើយខ្សែអាត់ទាំងនេះទៅជុំវិញពិភពលោក ឃើញទេ ដើម្បីបង្ហាញថាវាគឺជាការពិត។ ជំនឿរបស់យើងមិនឥតប្រយោជន៍ទេ គឺពិតជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។ ឥឡូវនេះ យើងមិនត្រូវធ្វេសប្រហែសឡើយ។

106 ឥឡូវនេះ កុំទៅឆ្ងាយពីក្រុមជំនុំ ថ្ងៃនេះ ហើយនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំចូលចិត្តចុះនៅទីនោះ។ ខ្ញុំចូលចិត្តការច្រៀង ហើយមនុស្សមានភាពរួសរាយរាក់ទាក់នៅជុំវិញព្រះវិហារចាស់តូចនោះ។" កុំធ្វើដូច្នេះ។

107 បងប្អូនអើយ សូមអោយបេះដូងរបស់អ្នកក្លាយជាអណ្តាតភ្លើង ចូរនិយាយថា "នៅទីនេះ ខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីមួយអំពីរឿងនេះ។ ខ្ញុំត្រូវចេញទៅមើលថាតើខ្ញុំអាចជួយអ្នកណាម្នាក់បានឬអត់។"

108 ហើយកុំចេញទៅក្រៅដោយនិយាយថា "សូមថ្វាយព្រះពរ បើអ្នកមិនប្រែចិត្តទេ អ្នកនឹងត្រូវវិនាស។" អត់ទេ។

ទៅដោយសុភាពរាបសា។ "ចូរមានប្រាជ្ញាដូចសត្វពស់ គ្មានគ្រោះថ្នាក់ដូចសត្វព្រាប។" ឃើញទេ នោះជាវិធីដែលត្រូវទៅ។ ចូលទៅជិតបុគ្គលនោះ បើគាត់ចិញ្ចឹមមាន់ និយាយអំពីមាន់ មួយសន្ទុះ។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មក អ្វីដែលអ្នកដឹងជាដំបូង អ្នកនឹងនិយាយអំពីព្រះអម្ចាស់។ បើគាត់ជាកសិករ សូមនិយាយពីកសិដ្ឋានរបស់គាត់។

109 បើគាត់លក់រថយន្តនិយាយពីរថយន្តរបស់គាត់មួយរយៈសិន "អ្នកមានឡានស្អាតៗណាស់បងប្អូន" អ្វីហ្នឹងជាដើម។ ឃើញទេ?

110 រហូតដល់អ្នកចាប់បានព្រះវិញ្ញាណ នៅពេលដែលព្រះបិតាមានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះគឺជាពេលវេលាដើម្បីចូលទៅជិតគាត់អំពីព្រលឹងរបស់គាត់។"

111 អ្នកអាចបិទវាបាន ឃើញទេ "នោះជារថយន្តដ៏ល្អ។ អ្នកដឹងទេពីការដឹកជញ្ជូនទេ ថ្ងៃនេះ បានក្លាយជារឿងដ៏អស្ចារ្យ។ អូ របៀបដែលប្រជាជាតិនានាត្រូវបាននាំមកជិតគ្នា។ និងក្រុងនានានៃប្រជាជាតិយើងនៅជិតគ្នា។ មិត្តភ័ក្តិ និងម្តាយអាចទៅលេងជាមួយគ្នាបាន។ អ្នកដឹងទេ វាជារឿងដ៏អស្ចារ្យដែលមានរថយន្តដូចអ្នកកំពុងលក់។"

112 "បាទ មែនហើយ។ វាប្រាកដណាស់។ អូ-ហូ។" អ្នកដឹងទេ គាត់ជក់ស៊ីហ្គារបស់គាត់ ឬអ្វីក៏ដោយ។ "មែនហើយ ពួកគេ គឺជាឡានដ៏ល្អ។"

113 "តើអ្នកធ្លាប់គិតទេថាមនុស្សសម័យដើមនឹងគិតយ៉ាងណាប្រសិនបើពួកគេបានឃើញរឿងបែបនេះ?" បន្តធ្វើបែបហ្នឹង អ្នកដឹងទេ។

មួយសន្ទុះក្រោយ និយាយថា "បាទ បាទ ប្រាកដណាស់។"

114 "អ្នកដឹងទេ រឿងមួយទៀតដែលវាធ្វើ វានាំមកនូវដូចដែលយើងមាន ដូចជានៅក្នុងការរីកផុសផុល។ ប្រជាជនអាចមកដល់ទូទាំងប្រទេស បានយ៉ាង

ឆាប់រហ័ស សម្រាប់ការផុសផុល។" ឃើញទេ អ្នកកំពុងបើកផ្លូវ គ្រប់ពេល អ្នកដឹងទេ។

115 ប្រសិនបើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាមានអ្វីមួយគាំងផ្លូវ ឈប់ត្រង់នោះ ផ្លាស់ប្តូមក*ទីនេះ*។ ដូចគ្រូពេទ្យបាននិយាយនៅផុននិក បាននិយាយថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបំពេញមាត់ទូលបង្គំដោយពាក្យល្អ ហើយអង្រួនទូលបង្គំ នៅពេលដែលទូលបង្គំបាននិយាយគ្រប់គ្រាន់ហើយ។" អ្នកឃើញទេ? បាទ។ "រុញទូលបង្គំនៅពេលទូលបង្គំនិយាយគ្រប់គ្រាន់ហើយ។"

116 ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះ យើងនឹងចាប់ផ្តើមពីជំពូកទី១៥ ឬខទី១៥នៃជំពូកទី៣ យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ឥឡូវនេះ។

កំពុងដែលនៅមានសេចក្តីថា នៅថ្ងៃនេះ បើឯងរាល់គ្នា...ឮសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឲ្យតាំងចិត្តរឹងរូស ដូចកាលគ្រាបះបោរនោះឡើយ

117 សូមមើលប៉ុលនិយាយនៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះគេនិយាយថា "ថ្ងៃនេះបន្ទាប់ពីយូរមកហើយ។" យើងនឹងចូលទៅក្នុងវាបន្ទាប់ពីមួយរយៈ គឺ "ថ្ងៃនេះ យូរណាស់មកហើយ។" ចូលមកជំពូកបន្ទាប់ "បន្ទាប់ពីយូរណាស់មកហើយ។"

...នៅថ្ងៃនេះ បើឯងរាល់គ្នា...ឮសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឲ្យតាំងចិត្តរឹងរូស ដូចកាលគ្រាបះបោរនោះឡើយ ដូចជានៅថ្ងៃដែលគេញុះញង់នឹងព្រះ។

118 ឥឡូវយើងអានខបន្ទាប់។

ចុះតើអ្នកណាដែលឮ រួចកើតបះបោរនោះ ...

ឥឡូវនេះតើគាត់កំពុងនិយាយអំពីអ្វី? ពីដំណឹងល្អ។

...តើមិនមែនជាអស់អ្នក ដែលលោកម៉ូសេបាននាំចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទទេឬអី។

តើឯទ្រង់គ្នាន់ក្នាញ់នឹងអ្នកណា នៅ*រវាង៤០ឆ្នាំនោះ? តើមិនមែននឹងអស់អ្នកដែលបានធ្វើបាប ដែលសាកសពរបស់គេបានដួល នៅទីរហោស្ថានទេឬអី?*

119 សូមឈប់នៅទីនេះមួយនាទី។ ការ*បះបោរ* "នៅពេលដែលពួកគេបះបោរ។" ឥឡូវនេះ តើព្រះបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ឥឡូវនេះប៉ុលកំពុងព្យាយាមនិយាយ។ តើ

អ្វីទៅនាំពួកគេចេញពីស្រុកអេស៊ីប? តើជាម៉ូសេឬ? ទេ។ ម៉ូសេគឺជាឧបករណ៍សាច់ឈាម។

120 ឥឡូវនេះយើងមានប្រវត្តិខ្លះនៅទីនេះ។ យើងចង់ទៅត្រង់ឥឡូវនេះ។ នៅពេលដែលយើងទៅដល់កន្លែងនេះ ក្នុងពេលប៉ុន្មាននាទីទៀត អ្នកនឹង—អ្នកនឹងឃើញវា។

121 ឥឡូវនេះ ព្រះមានរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងការសម្រាកដោយមិនពេញលេញ។ ពួកគេបានចុះទៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ពួកគេបានចេញតួនាទីរបស់ពួកគេ។ ពួកគេនៅក្រៅស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេ។ ពួកគេជាមនុស្សចម្លែក និងជាអ្នកធ្វើដំណើរ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់នឹងនាំពួកគេចេញពីកន្លែងស្នាក់នៅនោះ—នៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប រហូតដល់ប្រទេសកំណើត។

122 ប្រភេទនៃថ្ងៃនេះ យើងមិនបានដោះស្រាយ។ នៅទីនេះវាមិនចំណាយពេលយូរទេ។ ក្មេងប្រុសពិការដែលលេងថ្មម៉ាប ក្មេងស្រីតូចលេង ជាមួយកូនតុក្កតា រឿងដំបូងអ្នកដឹងទេ អ្នកមានសក់ស្កូវ ហើយមានស្នាមជ្រីវជ្រួញ។ មានអ្វីមួយខុសនៅទីនេះ។ នេះមិនមែនជាផ្ទះទេ។ យើងនៅកន្លែងខុស។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងនិយាយថាយើងជាអ្នកធ្វើដំណើរ និងជាជនចម្លែក។ មានអ្វីមួយបានកើតឡើង។

123 ស្ត្រីតូចម្នាក់បាននិយាយថា ព្រឹកនេះនៅក្នុងបន្ទប់ របៀបដែលមនុស្សសើចដាក់នាង ពេលខ្លះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែ បងស្រី ជាទីស្រឡាញ់ អ្នកមិនមែនជាមនុស្សក្នុងចំណោមពួកគេទេ។" យើងជាមនុស្សផ្សេងគ្នា។

124 កូនស្រីតូចរបស់ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ា *ក្មេងស្រីខ្លះ*បានធ្វើ*រឿងខ្លះ*ដែលពួកគេបានធ្វើ។"

125 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែ ចូរមើលទៅ កូនសម្លាញ់" ពួកគេមានកំណត់ត្រាទាំងនេះរបស់អែលវី ព្រេសលី ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនចង់ឱ្យពួកគេមាននៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំទេ។"

126 នាងបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែ ប៉ា ពួកគេជាក្មេងស្រីដ៏ស្រស់ស្អាត។"

127 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ពួកគេប្រហែលជាស្អាត។ ខ្ញុំគ្មានអ្វីត្រូវនិយាយប្រឆាំងនឹងរឿងនោះទេ។ ប៉ុន្តែមានរឿងមួយ គឺយើងខុសគ្នាពីគេ។ យើងខុសគ្នា។ មិនមែន

យើងចង់ខុសគេនោះទេ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណដែលគង់នៅក្នុងខ្លួនយើងបានចេញមកពីនោះ។ អ្នកគឺជាពិភពមួយផ្សេងទៀត។"

128 ពេលខ្ញុំទៅអាហ្វ្រិក ខ្ញុំមិនអាចសម្របតាមពួកគេបានទេ—ពី—របៀបរស់នៅរបស់ពួកគេ។ ពួកគេមិនស្លៀកពាក់អ្វីទេ។ ពួកគេនៅអាក្រាត។ ហើយគេរើសរបស់ដែលរលួយ មានមេរោគក្នុងវា មកស៊ី ទោះជាយ៉ាងណា វាមិនខុសគ្នាអីដែរ។ ឃើញទេ?

129 ហើយនេះគឺខុសគ្នា។ អ្នកដឹងទេ ពេលមួយ យើងទាំងអស់គ្នាធ្លាប់បែបនោះ ប៉ុន្តែអរិយធម៌បាននាំយើងមក ហើយធ្វើឱ្យយើងខុសគ្នា។

ហើយការប្រែចិត្តជឿបានកើនឡើងទ្វេដងរាប់លាន។ យើងមិនចង់បានរបស់រលួយនៃពិភពលោកទៀតទេ។ ព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើឲ្យយើងក្លាយជាគ្រិស្ទាន ដូចអរិយធម៌បានធ្វើឲ្យយើងក្លាយជាមនុស្សស្អាតបាត។ ហើយសូមកត់សម្គាល់ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែយើងសន្មតថាយើងជាអ្នកធ្វើដំណើរ និងជាជនចម្លែក។ យើងមិនមែនជារបស់លោកិយទេ។ បន្ទាប់មក អ្នកមិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយលោកិយទេ។ ហើយរឿងទាំងនោះបានកន្លងផុតទៅ។

130 ឥឡូវនេះ អ៊ីស្រាអែលបានចុះនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ពួកគេមិនមែនជាជនជាតិអេហ្ស៊ីបទេ។ ជនជាតិអេស៊ីបជាការអាម៉ាស់សម្រាប់ជនជាតិអេស៊ីបដែលដាក់ដៃលើសត្វចៀម។ ហើយអ៊ីស្រាអែលជាអ្នកគង្វាលវា។ ហើយរបៀបដែលវាត្រូវតែមានដល់ម៉ូសេ បន្ទាប់ពីភាពព្រងើយកន្តើយនៃការធ្វើជាជនជាតិអេស៊ីប ជាអ្នកចិញ្ចឹមគោ។

តើអ្នកបានកត់សម្គាល់នូវអ្វីដែលផារ៉ោនបានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់យ៉ូសែបយ៉ាងណាទេ? "វាជារឿងគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើម។" បាននិយាយថា "ប្រជាជនរបស់អ្នកជាអ្នកគង្វាលចៀម។" ហើយគ្មានសូម្បីតែជនជាតិអេស៊ីបម្នាក់អាចដាក់ដៃលើអ្នកគង្វាលចៀមដែរ។ គាត់គឺជាមនុស្សផ្សេងគ្នា។

131 ហើយនោះជារបៀបដែលវានៅជាមួយគ្រិស្ទាន សព្វថ្ងៃនេះ នៅពេលដែលគាត់បានកើតជាថ្មី។ មិនមែន...វាជារឿងស្មោកគ្រោកសម្រាប់គាត់ក្នុងការសេពគប់កន្លែងដែលមនុស្សកំពុងផឹកស្រានិងនិយាយរឿងកំប្លែងដ៏កខ្វក់ ហើយស្ត្រីអាក្រាតកាយ។ ហើយជារៀងរាល់... វាគឺ—វាជាភាពកខ្វក់។ អូ សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់! យើងជាអ្នកធ្វើដំណើរនៅទីនេះ។ យើងជាមនុស្សចម្លែកនៅទីនេះ។ វិញ្ញាណបាន

ប្រែចិត្ត ហើយយើងកំពុងស្វែងរកទីក្រុងដែលស្ត្រីមិនស្លៀកខ្លី។ យើងកំពុងស្វែងរកទីក្រុងមួយដែលពួកគេមិនមានហាងស្រាបៀ។ យើងកំពុងស្វែងរកទីក្រុងមួយដែលរស់នៅដោយសុចរិត។ ដូច្នេះ យើងជាអ្នកធ្វើដំណើរ។

132 ដូច្នេះ ព្រះទ្រង់យាងចុះមកក្នុងដុំភ្លើងដ៏ធំ ដូចជាហាឡូ ធ្លាក់ចូលទៅក្នុងគុម្ពោត ហើយចាប់ផ្តើមបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ម៉ូសេជាមុនសិន។ លោកម៉ូសេបាននិយាយ...

អ្នកដឹងពីរបៀបដែលយើងមានមេរៀនកាលពីយប់មុន របៀបនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់គង់នៅលើផែនដី ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មែនហើយ មុនពេលមានលោកម៉ូសេ គឺមានខ្ញុំ។" នោះគឺជាព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងគុម្ពោតដែលឆេះនៅក្នុងបង្គោលភ្លើង។ វាគឺជាព្រះយេស៊ូវ ថ្ងៃនេះ ក៏ដូចគ្នា។

ហើយទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងបង្គោលភ្លើង ហើយលោកម៉ូសេបានទទួលបទពិសោធន៍។ គាត់ចុះទៅស្រុកអេស៊ីប។ គាត់ផ្សាយដំណឹងល្អ ដំណឹងល្អ និងទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យតាមទ្រង់។ អ្នកយល់ទេ? រឿងដដែលនៅថ្ងៃនេះ។

133 មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកហេព្រើរចេញមក ដើរក្នុងពន្លឺ ពួកគេត្រូវបានដឹកនាំដោយបង្គោលភ្លើងដូចគ្នា។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "កុំល្បួងព្រះឡើយ។"

134 មើលនេះ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានវា។

> *នៅថ្ងៃនេះ បើឯងរាល់គ្នា...ឮសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឲ្យតាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ* (សំឡេងទ្រង់មានបន្ទូលនឹងចិត្តអ្នក។) *ដូចកាលគ្រាបះបោរ។* (ពេលគេធ្វើឲ្យទ្រង់ខឹង។)

សូមស្តាប់។

> *ជាកន្លែង ដែលពួកឰយុកោឯងរាល់គ្នា បានល្បងអញ...*

135 តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើឲ្យព្រះខឹងដោយការមិនជឿ? ពួកគេ បានត្អូញត្អែរ ទាំងស្រុង។ ព្រះបានយាងចុះនៅទីនោះ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេទទួលបាន...របស់ទាំងអស់...រឿងដំបូងពួកគេមានបញ្ហា។

នេះគឺជាបង្គោលភ្លើងនៅពីលើពួកគេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាពួកគេទាំងអស់គ្នាបានឃើញវា ឬអត់។ យ៉ាងហោចណាស់ ម៉ូសេបានឃើញវា។ ហើយវាស្ថិតនៅ

ពីលើពួកគេ ហើយពួកគេបានមើលវា។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេចុះមក... និយាយទៅបើគេមិនឃើញវាទេ ខ្ញុំមិនដឹងថាគេឃើញឬអត់។ វាបានទៅមុនពួកគេ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា វានៅទីនោះ។

136 វាបាននិយាយថា "ផ្កាយបាននាំមុខអ្នកប្រាជ្ញ។" គ្មាននរណាឃើញវាក្រៅពីអ្នកប្រាជ្ញ។ វាបានឆ្លងកាត់គ្រប់កន្លែងសង្កេត។ ពួកគេរាប់ពេលវេលាដោយផ្កាយ។ គ្មាននរណាម្នាក់បានឃើញវាទេ ក្រៅពីអ្នកប្រាជ្ញ។ វាគឺសម្រាប់ពួកគេដើម្បីមើលវា ហើយអ្នកប្រាជ្ញគឺជាអ្នកដែលផ្កាយបានបញ្ជូនមក។

137 ហើយបង្គោលភ្លើងត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់លោកម៉ូសេ ហើយលោកម៉ូសេត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់កូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ ហើយគេត្រូវដើរតាមម៉ូសេ។ ពួកគេអាចមើលឃើញម៉ូសេ ហើយម៉ូសេបានឃើញពន្លឺ។

នៅទីនោះពួកគេបានទៅ។ បន្ទាប់មកពួកគេក៏ចាកចេញ។ ពេលចេញទៅដល់សមុទ្រក្រហម។ ហើយ អូ ពួកគេ—ពួកគេបានឃើញទីសំគាល់នៃការអស្ចារ្យ និងអ្វីៗទាំងអស់នោះកើតឡើង ខណៈពេលដែលពួកគេនៅតែចុះនៅក្នុង—នៅក្នុងទឹកដីចាស់នៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកគេបានចេញពីទីនោះក្នុងការធ្វើដំណើររបស់ពួកគេ ទើបតែបានប្រែចិត្តហើយនាំចេញមក។ បន្ទាប់មក រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ពួកគេមានបញ្ហា។

138 ព្រះចូលចិត្តនាំអ្នកចូលក្នុងបញ្ហា។ ទ្រង់ចូលចិត្តដាក់បញ្ហា ហើយមើលអ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើអំពីវា។ ដូច្នេះ ទ្រង់គ្រាន់តែឈប់លើសមុទ្រក្រហម ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គឺបាននាំពួកគេចេញទៅកន្លែងនេះ រួចចាត់ផារ៉ោនទៅតាមគេ។ មើលពីរបៀបដែលព្រះចូលចិត្តធ្វើវា? ទ្រង់ចូលចិត្តបង្ហាញអំណាចនិងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាព្រះ ហើយទ្រង់គ្រាន់តែចូលចិត្តបង្ហាញអ្នកថាទ្រង់ជានរណា។ អាម៉ែន។

ហើយបញ្ហារបស់វាគឺ នៅថ្ងៃនេះ មនុស្សនិយាយថា "អូ ថ្ងៃរបស់ពួកគេកន្លងផុតទៅហើយ។" ទេ តើព្រះអាចបង្ហាញអង្គទ្រង់ដោយរបៀបណា នៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានបង្រៀនយ៉ាងដូច្នេះ? ប៉ុន្តែព្រះចូលចិត្តបង្ហាញអង្គទ្រង់។

139 កូនចៅអ៊ីស្រាអែលដើរក្នុងពន្លឺមក។ លោកម៉ូសេ បន្តទៅមុខទៀត។ ពួកគេនៅទីនោះ។ "ឆាប់ឡើង។ *នេះ*ជាវិធី។ ព្រះកំពុងហៅ។ យើងចេញទៅ។ យើងទៅឯទឹកដីសន្យា។"

"ហាលេលូយ៉ា!" នៅទីនេះពួកគេទាំងអស់គ្នាបានស្រែក ហើយលោត ហើយមានពេលវេលាល្អ អ្នកដឹងទេ។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គឺពួកគេបានមើលទៅក្រោយហើយនិយាយថា "អូ តើធូលីនោះជាអ្វី?"

140 ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេឡើងលើភ្នំមួយ បាននិយាយថា "អូ! អាឡាស អាឡាស! វាជាទ័ពរបស់ផារ៉ោន។"

141 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើអ្នកខ្លាចអ្វីម្ល៉េះ? តើអ្នកមិនជឿអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅទីនោះទេឬ? តើអ្នកព្រួយបារម្ភអំពីអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើឱ្យអញខឹង?"

142 ពេលចុះដល់ទីនោះ លោកម៉ូសេក៏ចេញទៅអង្វរព្រះ។ ព្រះគ្រាន់តែបើកសមុទ្រក្រហម ហើយពួកគេបានដើរឆ្លងកាត់។ បិទខ្មាំងសត្រូវ។ នោះជារបៀបដែលព្រះធ្វើ។ កុំភ័យខ្លាច។ កុំរំជួលពេកទាំងអស់គ្នា។ មិនត្រូវច្របូកច្របល់។ អ្នកបះបោរនិងព្រះ។

143 តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? មើលទៅដូចជា "មែនហើយ យើងមានការសាកល្បងដ៏ធំមួយ ប្រទានពរដល់ព្រះជាម្ចាស់ ពួកយើងបានឆ្លងកាត់វា។ យើងនឹងមិនមានទៀតទេ។ យើងនៅលើផ្លូវរបស់យើងទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។" ហើយទ្រង់បាននាំពួកគេចេញទៅក្នុងវាលរហោស្ថាន ជាកន្លែងដែលគ្មានទឹក។ តើអ្នកអាចស្រមៃបានទេ? ព្រះ ជាមួយនឹង—ជាមួយនឹងមនុស្សដ៏វិសុទ្ធ ដែលជាមនុស្សបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ បាននាំពួកគេចេញភ្លាមៗពី*អន្ទាក់នេះ* បន្ទាប់មកយកពួកគេចេញពីអន្ទាក់នោះ ហើយនាំពួកគេចេញពីទីនេះជាកន្លែងដែលគ្មានទឹក។ នៅពេលដែលទ្រង់អាចនាំពួកគេទៅកន្លែងណាដែលមានទឹក។ ហេតុអ្វី ទ្រង់អាចបង្កើតទន្លេមួយតាមដងផ្លូវបាន ប្រសិនបើទ្រង់ចង់។ ទ្រង់អាចបំបែកភ្នំទាំងអស់ជាសេចក្តីអំណរដោយបង្ហូរទឹកហាសិបហ្វីតលើអាកាស ប្រសិនបើទ្រង់ចង់។ ប្រាកដណាស់ ទ្រង់អាច។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់ធ្វើបែបនោះ វាងាយស្រួលពេក។ អូ ខ្ញុំចូលចិត្តវា! សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។

144 "ហេតុអ្វីបានជាព្រះអនុញ្ញាតឱ្យ*រឿងនេះ*កើតឡើង បងប្រុស ប្រាណហាំ? ហេតុអ្វីបានជាព្រះ...?"

ព្រះកំពុងធ្វើដូច្នេះ។ ទុកឱ្យទ្រង់ធ្វើ។ គ្រាន់តែដើរទៅ។ នោះជាកិច្ចការរបស់ព្រះ។ "ស្នាមជើងរបស់មនុស្សសុចរិតត្រូវបានបញ្ជាដោយព្រះអម្ចាស់។" បាទមែនហើយ។ តើវាធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាអ្វី?

145 "ខ្ញុំបាត់លុយអស់ហើយ បងប្រុស ប្រាណហាំ។" មែនហើយ ប្រទានពរដល់ព្រះ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។

146 "អូ ខ្ញុំបានធ្វើ*នេះ* ហើយ*រឿងនេះ*បានកើតឡើង ខ្យល់ព្យុះបានបោកបក់ផ្ទះរបស់ខ្ញុំ។"

147 ប្រទានពរដល់ព្រះជាម្ចាស់។ "ព្រះអម្ចាស់ប្រទានឲ្យ ព្រះអម្ចាស់ដកយកចេញ សូមប្រទានពរដល់ព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់។" គ្រាន់តែបន្តដើរ។ វាជាសិរីល្អរបស់ព្រះទាំងអស់។ ព្រះដឹងពីអ្វីដែលទ្រង់កំពុងធ្វើ។

> ខ្លះឆ្លងកាត់ទឹក ខ្លះឆ្លងកាត់ជំនន់
> ខ្លះឆ្លងកាត់ការសាកល្បងយ៉ាងជ្រៅ ប៉ុន្តែទាំងអស់តាមរយៈ
> ព្រះលោហិត។

148 នោះជារបៀបដែលទ្រង់ដឹកនាំពួកគេ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំអាចឈប់ហើយស្រែក។ នោះជារបៀបដែលទ្រង់ដឹកនាំកូនចៅជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។ អូ អ្នកអាចគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍...? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកចិត្តសាស្ត្រទេ ប៉ុន្តែ តើអ្នកអាចមានអារម្មណ៍ថាវិញ្ញាណដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់ដែលកំពុងចាក់លើអគារនេះទេ? ចុះបើភ្នែកយើងបើកភ្លាមឥឡូវនេះ ហើយរកមើលអ្វីដែលកំពុងឈរនៅជុំវិញជញ្ជាំងទាំងនេះ ឡើងលើ និងចុះក្រោមតាមច្រកផ្លូវ?

149 អូ អេលីសេ នៅព្រឹកមួយ នៅពេលដែលក្មេងប្រុសនោះខ្វាក់ដូចដែលគាត់អាច គាត់បាននិយាយថាៈ "សូមក្រឡេកមើលជនជាតិស៊ីរីនៅទីនោះ។"

បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែមានកងទ័ពច្រើនទៀតនៅជាមួយយើង។"

បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនឃើញនរណាម្នាក់ទេ។"

បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបើកភ្នែករបស់ក្មេងប្រុសនោះ។"

150 គាត់បានមើលជុំវិញហោរាចាស់នោះ នៅជុំវិញនោះ មានភ្នំភ្លើង សេះភ្លើង និងរទេះពីភ្លើង។ គាត់ត្រូវបានផ្លាស់ប្រែនៅពេលនោះ។

151 គាត់បាននិយាយថា "យើងនឹងចេញទៅវាយគេឱ្យខ្វាក់។" ពួកគេមាននិមិត្តល្អឥតខ្ចោះដូចដែលពួកគេធ្លាប់មាន ប៉ុន្តែពួកគេខ្វាក់នៅចំពោះគាត់។ បាននិយាយថា "តើអ្នកទាំងអស់គ្នាស្វែងរកអេលីយ៉ាឬ?"

បាននិយាយថា "បាទ។"

152 បាននិយាយថា "មកណេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកពីកន្លែងដែលគាត់នៅ។" ហើយនោះគឺជាគាត់ ដែលដឹកនាំពួកគេ។ ពួកគេមិនបានដឹងពីវាទេ។

153 នោះជារបៀបដែលវាមាននៅថ្ងៃនេះ។ ព្រះគ្រីស្ទគង់នៅទីនេះ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅទីនេះ ដោយធ្វើអ្វីដែលទ្រង់តែងតែធ្វើ ហើយលោកិយខ្វាក់ភ្នែកចំពោះវា។ ពួកគេមិនស្គាល់វាទេ។ "អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងអំពីវាទេ។ គ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំ..." ឱ មនុស្សថោកទាបអើយ! ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? ពួកគេខ្វាក់ភ្នែកចំពោះវា។ ពួកគេមិនស្គាល់វាទេ។ ព្រះកំពុងដឹកនាំ។

154 ឥឡូវនេះ ពួកគេឡើងមក ឆ្លងកាត់វាលរហោស្ថាននៃអំពើបាប គ្មានទឹកនៅទីនោះទេ។ ព្រះបានប្រទានវាទាំងអស់។ អូ ហើយគេបានរកឃើញស្រះទឹកមួយ គេនិយាយថា "នេះគឺជាវា។" ហើយពួកគេក៏មិនអាចភ្លក់វាបានដែរ។ អូ វាគួរឲ្យខ្លាច។ ខ្ញុំអើយ វាជា—វាអាក្រក់ជាងស្ពាន់ធ័រមួយរយដង។ ឃើញទេ ដូចជាពងទាស្អុយ អ្នកដឹងទេ។ "អូ ខ្ញុំអើយ! វាជារឿងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។" វាជាថ្នាំពុល។ ឥឡូវនេះគេហៅថាជា ទីរហោស្ថាននៃអំពើបាប។ ដើមត្នោតជាច្រើនដុះនៅទីនោះ ហើយរដូវផ្ការីកពេលដើមត្នោតទាំងនោះដុះឡើង។ បន្ទាប់មក លោកម៉ូសេបាននិយាយថា "កុំ..."

155 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វីបានជាពួកគេ? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេ? តើគេបះបោរនិងអញធ្វើអី? មែនហើយ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើរឿង*នោះ*វិញ តើខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីពីស្ថានភាពនេះ?"

156 ប្រសិនបើទ្រង់បានយកអ្នកចេញពីជំងឺមួយ តើទ្រង់មិនអាចយកអ្នកចេញពីជំងឺមួយទៀតទេឬ? ទ្រង់បានរំដោះអ្នកចេញពីបញ្ហាមួយ តើទ្រង់មិនអាចយកអ្នកចេញពីបញ្ហាមួយទៀតទេឬ? សរសើរតម្កើងព្រះ! ប្រសិនបើទ្រង់បានដកខ្ញុំចេញពីអំពើបាប ទ្រង់អាចយកខ្ញុំចេញពីផ្នូរ។ ទ្រង់ជាព្រះ។ តើវាមានភាពខុសគ្នាទេ? បន្តទៅទៀត ចូរចាំមើលទ្រង់។

157 បាននិយាយថា "បើខ្ញុំបិទសមុទ្រក្រហមពីក្រោយ ហើយពន្លិចទឹកជនជាតិអេស៊ីប តើខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីមួយអំពីទឹកនេះទេឬ? តើឯងធ្វើឱ្យអញខឹងធ្វើអ្វី? អូ ការមិនជឿរបស់អ្នក! ឯងធ្វើឲ្យអញខឹង ដោយសារតែការមិនជឿ។"

158 ឥឡូវនេះពាក្យនៅទីនេះត្រូវបានប្រើ "បាប" បះបោរ។ បង្កើត...ហេតុផលដែលគេធ្វើវា គេមិនជឿ។ ពួកគេមិនដែលចេញទៅក្រៅហើយបរបាញ់សត្វក្អែកទេឥឡូវនេះ និងរឿងបែបនេះ។ គេមិនដែលរត់ទៅណាមកណាជាមួយប្រពន្ធអ្នកដទៃទេ ហើយចេញទៅនិយាយកុហក។ នោះមិនមែនជាអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើនោះទេ។ ប៉ុន្តែ នោះមិនមែនជាអំពើបាបឡើយ តាំងពីដំបូង។

159 ការរស់នៅក្នុងអំពើផិតក្បត់មិនមែនជាអំពើបាបទេ។ ការជក់បារី ការទំពារ ការផឹកស្រា ការលេងល្បែង ការជេរប្រមាថ ការស្បថជាដើម នោះមិនមែនជាអំពើបាបឡើយ។ នោះជាលក្ខណៈនៃការមិនជឿ។ អ្នកធ្វើដូច្នេះព្រោះអ្នកជាអ្នកមិនជឿ។ ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកជឿ អ្នកមិនធ្វើដូច្នេះទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយ*ជឿលើ*ព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។" មិនមែន*និយាយថា*គាត់ជឿទេ តែពិតជាជឿ! ហ្នឹងហើយ។ វាយកភស្តុតាងដំបូងរបស់អ្នកទៅឆ្ងាយ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ អ្នកនៅទីនោះ។

អត់ទេ "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំហើយស្រែក។" អត់ទេ "អ្នកណាដែលឮពាក្យខ្ញុំហើយនិយាយភាសាដទៃ។" ទេ "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំហើយមានឈាមនៅដៃឬនៅមុខ" ឬអ្វីផ្សេងទៀត។ នោះមិនមែនទេ។

"អ្នកណាដែលឮពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយនឹងមិនបានមកឯការជំនុំជម្រះទេ ប៉ុន្តែបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅឯជីវិត"

160 តើអំពើបាបជាអ្វី? ជាការមិនជឿ។ អ្វីមួយតូចអាចលើកឡើង ជំនួសឱ្យការចូលទៅកាន់បទគម្ពីរហើយស្វែងយល់ថា តើវាពិតឬអត់ "អូ" អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំ...ទេ! សូមមើល នៅទីនោះ អ្នកទៅខាងមុខ។ ខ្ញុំនឹងបន្តជាព្រេប៊ីធើរៀនដដែល ឃើញទេ។" ទៅមុខ ខ្វាក់ភ្នែក ហើយអ្នកបះបោរនិងព្រះជាម្ចាស់។

161 នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើអ្វីមួយ ទ្រង់រំពឹងថាប្រជាជាតិនឹងចាប់យកវាបាន។ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ "អ្នកដឹងទេ មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងអំពីវាទេ។" ឃើញទេ? ទ្រង់រំពឹងថាប្រជាជននឹងទទួលបានវា។ បើអ្នកមានកង្វល់គ្រប់គ្រាន់ ចូរអង្គុយជាមួយបទគម្ពីរ។ ឆ្លងកាត់វាហើយស្វែងរកវា ថយក្រោយទៅមុខ ហើយមើលថាតើ

វាបានកើតឡើងឬអត់ ប្រសិនបើវាត្រូវបានព្យាករណ៍ថានឹងកើតឡើង។ ជាដើម។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងទទួលបានវា។ អាម៉ែន។

162 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។

នៅថ្ងៃនេះ បើឯងរាល់គ្នា...ឮសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឲ្យតាំងចិត្តរឹងរូស ឡើយ ដូចកាលគ្រាបះបោរ ពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ខឹងនឹងពួកគេ អ្នកឃើញទេ។

ដ្បិតអ្នកខ្លះ ពេលពួកគេបានឮ បានឮដំណឹងល្អដែលលោកម៉ូសេបានអធិប្បាយ *នោះបានបះបោរៈ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយមិនមែនអ្នកទាំងអស់ដែលចេញពីស្រុកអេស៊ីបមកដោយម៉ូសេទេ។*

163 តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ត្រូវបានគេសង្គ្រោះចេញពីចង្កោមដំបូងដែលចេញមក? ប៉ុន្មាន? [មាននរណាម្នាក់និយាយថា "ពីរ។"—អេដ។] ពីរ គឺត្រូវ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលស្គាល់ឈ្មោះរបស់ពួកគេ? ["កាលែប និងយ៉ូស្វេ។"] ត្រឹមត្រូវហើយ។ កាលែប និងយ៉ូស្វេ ជាមនុស្សតែពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះក្នុងចំណោមមនុស្សពីរលាននាក់។

164 ស្តាប់រឿងនេះ។ "ប៉ុន្តែគាត់..." ខទី ១៧ ឥឡូវនេះ។

ប៉ុន្តែគាត់សោកសៅជាមួយអ្នកនោះសែសិបឆ្នាំ ដោយសារតែការមិនជឿ។ តើវា*មិនមែនជាមួយពួកអ្នកដែលបានធ្វើបាប* ដោយការមិនជឿ...?

165 យកវចនានុក្រមមកមើលថាតើ*អំពើបាប*មានន័យដូចម្តេច។ យកវចនានុក្រមព្រះគម្ពីរ។ វាជាការមិនជឿ។ *ការមិនជឿ*គឺ "អំពើបាប។" "អ្នកណាដែលមិនជឿគឺត្រូវបានកាត់ទោសរួចហើយ" យ៉ូហាន៤ ឃើញទេបាន "ថ្កោលទោសរួចហើយ។"

...នៅថ្ងៃដែលមានសេចក្តីល្បួងនៅក្នុងទីរហោស្ថាន?

បានជាអញស្បថទាំងកំហឹងថាវារាល់គ្នាមិនត្រូវចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់អញសោះឡើយ...

166 ការមិនជឿរបស់អ្នក! អូ របៀបដែលខ្ញុំនឹងមិនទៅដល់ជំពូករបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ នោះជាអ្វីដែលជាបញ្ហាសម្រាប់ប្រជាជាតិនេះ នៅថ្ងៃនេះ។ ទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យបានឆ្លងកាត់ប្រជាជាតិនេះ។ តើពួកគេធ្វើអ្វី? បន្តបែរខ្នងរបស់ពួកគេមក

លើវា។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "អញនឹងស្បថថាអញនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចូលទៅក្នុងដីដែលពួកគេបានចាប់ផ្ដើមទេ។"

167 តើមានបញ្ហាអ្វីខ្លះចំពោះព្រះវិហារធំៗនៅថ្ងៃនេះ? ការមិនជឿរបស់ពួកគេបានធ្វើឲ្យព្រះខឹង។ ហាលេលូយ៉ា! ទ្រង់អាចយកថ្មទាំងនេះមកបង្កើតកូនដល់អ័ប្រាហាំ។ ទ្រង់បានព្យាយាមផ្ដល់ដំណឹងល្អដល់ពួកគេ ហើយពួកគេបានធ្វើឱ្យចិត្តរបស់ពួកគេរឹង។ គេគោរពខ្លួនឯង ហើយគេបង្កើតនិកាយតូចៗ "ហើយយើងជឿលើរឿង*នេះ* ហើយគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ" ហើយព្រះមិនអាចចូលបានទេ។ តើពួកគេនៅត្រង់ណាសព្វថ្ងៃនេះ? នៅក្រៅព្រះនាមព្រះ។

168 ក្រុមដ៏ស្មោះត្រង់ និងតូចរបស់ព្រះកំពុងធ្វើដំណើរយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដោយមានទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ។ ទ្រង់កំពុងដាក់ការធ្វើតេស្តដល់ពួកគេ។ "កូនប្រុសណាដែលចូលមកឯព្រះមុនដំបូងគេត្រូវតែមានការសាកល្បង" បណ្ដុះបណ្ដាលពីកុមារ។

169 រឿងតូចដំបូងបានកើតឡើង "អូ មែនហើយ បែបប្រហែលជា គ្មានអ្វីសម្រាប់វាទេ។" អ្នកជាកូនខុសច្បាប់ ហើយមិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ។

170 ដ្បិតកូនរបស់ព្រះជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំ ដែលហៅរបស់ទាំងនោះ ទុកដូចជាមិនមែន "ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា" ហើយគ្រាន់តែបន្តទៅមុខទៀត។ អាម៉ែន។ មិនថាមានអ្វីនិយាយ ឬខុសគ្នានោះទេ ពួកគេបន្តដំណើរទៅមុខ ទៅយ៉ាងណាក៏ដោយ។ "ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ។"

171 ម្ភៃប្រាំឆ្នាំដែលគាត់បានរង់ចាំទារកនោះ មិនថាវាផ្ទុយយ៉ាងណានោះទេ។ ហើយគាត់បានញែកខ្លួនគាត់ចេញពីអ្នកដែលមិនជឿ អាម៉ែន ដូច្នេះគាត់អាចជឿបាន។ អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ។

គិតទៅ។ អ្នកត្រូវតែបំបែកខ្លួនអ្នកពីគោលលទ្ធិនៃពិភពលោកនេះ "ថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យរបស់ពួកគេបានកន្លងផុតទៅហើយ។ មិនមានរឿងបែបនេះទេ។ នោះជាការនិយមជ្រុល។" ញែកខ្លួនអ្នកចេញ។

172 ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលថា ចូរចេញពីចំណោមពួកគេ ហើយញែកខ្លួនអ្នកចេញទៅ នោះយើងនឹងទទួលអ្នក។" អស្ចារ្យណាស់! "អញនឹងទទួលឯង" បន្ទាប់ពីឯងបានញែកខ្លួនចេញ។ "អ្នកនឹងក្លាយជាកូន

របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងក្លាយជាព្រះរបស់អ្នក។" ញែកខ្លួនឯងចេញ កុំទំលាក់ខ្លួនជាមួយអ្នកមិនជឿ។ ត្រូវហើយ។

173 បុរសវ័យក្មេងរៀបការ រៀបការជាមួយក្មេងស្រីដែលមិនជឿ ឬក្មេងស្រីខ្លះរៀបការជាមួយក្មេងប្រុសដែលមិនជឿ។ កុំធ្វើអញ្ចឹង។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាគាត់គួរឱ្យស្រឡាញ់ប៉ុណ្ណាទេ—ហើយ ឬរបៀបដែលនាងគួរឱ្យស្រឡាញ់ និងអ្វីដែលភ្នែកធំទាំងនោះនាងមាន ពួកគេទាំងអស់នឹងរលាយបាត់នៅថ្ងៃណាមួយ។ ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ ព្រលឹងរបស់អ្នកនឹងនៅជារៀងរហូត។ អ្នកប្រយ័ត្នអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។ នាងមិនមែនជាអ្នកជឿពិតប្រាកដ ឬក៏គាត់ជាអ្នកជឿពិតប្រាកដ កុំលើកខ្លួនឯងបែបនោះអី។ នៅឱ្យឆ្ងាយពីរឿងបែបនោះ។ វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកមានបញ្ហានៅតាមផ្លូវ។

174 ឥឡូវនេះ សូមស្ដាប់ ខទី១៧។

តើឯទ្រង់...គ្នាន់ក្នាញ់នឹងអ្នកណា នៅរវាង៤០ឆ្នាំនោះ? តើមិនមែននឹងអស់អ្នកដែលបានធ្វើបាប ដែលសាកសពរបស់គេបានដួល នៅទីរហោស្ថានទេឬអី?

...ទ្រង់បានស្បថនឹងអ្នកណាថា វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូល ទៅក្នុង*សេចក្តីសំរាក...*

175 ពួកគេបានចាប់ផ្តើម ប៉ុន្តែ ពួកគេបានឃើញការអស្ចារ្យ ប៉ុន្តែពួកគេមិនដែលបានទៅដល់ទឹកដីសន្យានោះទេ។ មានតែលេខដែលបានជ្រើសរើស តែពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះ បានចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា។

176 តើប៉ុលកំពុងធ្វើអ្វី? គាត់កំពុងនិយាយទៅកាន់ពួកគ្រីស្ទានឥឡូវនេះ "កុំឲ្យអ្នកអនុញ្ញាតឲ្យដំណឹងល្អដដែលនេះ ដែលត្រូវបានផ្សាយនៅពេលនោះ នៅក្នុងទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ ហើយបង្គោលភ្លើងបានដឹកនាំពួកគេ ពេលដែលរឿងទាំងនេះកើតឡើងម្តងទៀត កុំឲ្យដួលទៅលើផ្លូវដោយមិនជឿ ទៅរកការសង្ស័យ ដ្បិតសាកសពរបស់គេធ្លាក់នៅទីរហោស្ថាន។"

177 ឥឡូវនេះយើងចូលមក ភ្លាមៗ។ មើលឱ្យជិត។

...ប៉ុន្តែចំពោះអស់អ្នកដែលមិនបានរស់នៅ?

ដូច្នេះ យើងឃើញថាគេមិនគួរចូលដោយសារតែការមិនជឿទេ។

ទ្រង់ហៅវាថា*បាប*ម្ដងហើយ ទ្រង់ហៅវាថាការ*មិនជឿ*លើកក្រោយទៀត។ *ការមិនជឿ*គឺ "អំពើបាប។" "ពួកគេមិនបានចូលទេ ដោយសារតែការមិនជឿ។"

178 ពួកគេបានឃើញហោរានោះ គឺម៉ូសេ។ ពួកគេបានឃើញអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ បានឃើញអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។ វាគឺជាសេចក្ដីពិត រាល់ពេល ធ្វើការយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ក្នុងសេចក្ដីពិត។ បង្គោលភ្លើងនេះនឹងលេចឡើងនៅចំពោះមុខពួកគេ។ ពួកគេបានមើលវា។ ពួកគេបានឃើញវា។

179 ប៉ុល ព្យាយាមដើម្បីទទួល ក្រោយមក ចុះនៅទីនេះ បទពិសោធន៍ដែលគាត់មាន។ ឃើញទេ? ដោយព្យាយាមទាក់ទងបទពិសោធន៍ គាត់បានយោងវាទៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ យើងបានចូលទៅក្នុងរឿងថ្មី គឺទៅកាន់គ្រាដើមឡើយនេះ ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ កាលពីដើម ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញមកពួកគេដោយពួកហោរា ប៉ុន្តែឥឡូវនេះទ្រង់បង្ហាញដោយព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវ។" ឃើញទេ? ហើយគាត់ចាប់ផ្ដើមយកបទពិសោធន៍ និងបង្ហាញពួកគេពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង របៀបដែលទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង និងអ្វីដែលបានសរសេរ។

180 ឥឡូវនេះគាត់បាននិយាយថា "ពួកគេមិនបានចូលទេ ដោយសារតែការមិនជឿ។" ពួកគេមិនជឿទេ។

181 "ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើង យើងឈានទៅកាន់សម័យដើមមួយ ហើយកុំឲ្យចិត្តអ្នករឹងរូស។ កុំធ្វើដូចគេនៅថ្ងៃដែលបះបោរ ពេលគេបះបោរនិងព្រះ។" តើពួកគេបានធ្វើវាដោយរបៀបណា? មិនមែនដោយការរស់នៅដោយអសីលធម៌ទេ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំកិនរឿងនេះដល់អ្នក។

182 អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំទៅព្រះវិហារ។" ត្រឹមត្រូវហើយ។ "ខ្ញុំមិនដែលកុហកក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។" វាមិនអីទេ។ "ខ្ញុំមិនដែលលួចទេ។ ខ្ញុំមិនដែលធ្វើ*នេះ នោះ ឬផ្សេងទៀត*ទេ។" នោះល្អណាស់។ នោះជារឿងល្អ។ ប៉ុន្តែវានៅតែមិនមែនជាអំពើបាប។

183 អំពើបាបគឺនៅពេលដែលព្រះបង្ហាញអង្គទ្រង់ហើយអ្នកមិនជឿវា អ្នកនឹងមិនស្ដាប់វាទេ។

184 "អូ" អ្នកនិយាយថា "ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំមិនបង្រៀនបែបនោះទេ។" ដរាបណាព្រះគម្ពីរបង្រៀនវា ហើយព្រះបញ្ជាក់វា នោះជារឿងត្រូវធ្វើ។

ឥឡូវមើលបន្តិចសិន។ ឥឡូវនេះយើងនឹងចាប់ផ្តើមឥឡូវនេះនៅលើអ្វីដែលពិតប្រាកដ ជ្រៅពិតប្រាកដ។ ឥឡូវនេះ ចូរដាក់មនសិការរបស់អ្នកនៅក្នុងហោប៉ៅអាវកាក់របស់អ្នករហូតដល់អ្នកចេញទៅខាងក្រៅ។

185 ឥឡូវនេះមើលយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់។

នោះត្រូវឲ្យយើងរាល់គ្នាខ្លាចចុះ ក្រែង អ្នករាល់គ្នាណាមួយមើលទៅដូចជាឈោងទៅមិនដល់...

សព្វនាមផ្ទាល់ខ្លួនរបស់*គាត់ នាង*ឥឡូវនេះ។ អ្វី?

...ក្រែងអ្នករាល់គ្នាណាមួយមើលទៅដូចជាឈោងទៅមិនដល់។

186 ឥឡូវនេះ ប៉ុលកំពុងព្យាយាមប្រាប់ពួកគេ នៅក្នុងជំពូកមុន អំពីរឿងទាំងអស់នេះ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះគាត់កំពុងព្យាយាមប្រាប់ពួកគេថាវាជាអ្វី។

អូ យើងមានពេលនៅ? ខ្ញុំ...ប្រហែលជាយើងរង់ចាំរហូតដល់យប់នេះ។ វាយឺតហើយ យើងនឹងមានកម្មវិធីអធិស្ឋាន។ ប្រហែលជាយើងចាប់វានៅយប់នេះបានល្អជាង ព្រោះវាពិតជាពោរពេញទៅដោយវីតាមីន វីតាមីនខាងវិញ្ញាណ។ មានអ្វីត្រូវធ្វើច្រើន ហើយខ្ញុំរវល់នៅរសៀលនេះ។ "អនុញ្ញាតិឱ្យយើង..."

ដូច្នេះដែលនៅមានសេចក្តីសន្យាទុកមក នោះ ត្រូវឲ្យយើងរាល់គ្នាខ្លាចចុះ...

187 ឥឡូវនេះ តើពួកគេបានសន្យាចំពោះទឹកដីដែលបានសន្យា នៅស្រុកអេស៊ីបឬ? ហើយនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានយាងចុះមក ដើម្បីធ្វើឱ្យការសន្យានេះក្លាយជាការពិត។ ហេតុអ្វី ព្រះបានប្រាប់អ័ប្រាហាំរាប់រយឆ្នាំមុន ថាទ្រង់នឹងធ្វើវា។ វាជាបទគម្ពីរ។

188 យ៉ូសែបបាននិយាយថា "កុំផ្លាស់កន្លែងឆ្អឹងរបស់ខ្ញុំពីទីនេះ រហូតដល់អ្នករាល់គ្នាទៅដល់ទឹកដីសន្យា ហើយបញ្ចុះសពខ្ញុំនៅទីនោះជាមួយនឹងបុព្វបុរសរបស់ខ្ញុំផ្សេងទៀត។" ដោយសារគាត់បានដឹងថាការប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញនឹងមកដល់ ពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ពីព្រោះគាត់បានដឹងនូវអ្វីដែលយ៉ូបនិយាយ។ ឃើញទេ?

189 ហោរាម្នាក់ៗបានដឹងពីអ្វីដែលហោរាម្នាក់ទៀតបាននិយាយ ហើយបានដឹងថាវិញ្ញាណរបស់ពួកគេគឺដូចគ្នា។ ហើយពួកគេកំពុងមើល។ អូ បងប្អូនអើយ! អូ នោះគួរតែអង្រួនយើងចេញពីស្ថានភាពពិភពលោករបស់យើង។ ពួកគេបានសម្លឹងមើល មិនមើលនូវអ្វីដែលមនុស្សនិយាយនោះទេ គឺជាអ្វីដែលពួកហោរាបាននិយាយ។ ពួកគេម្នាក់ៗកំពុងមើល។

190 អ័ប្រាហាំបាននិយាយថា "សូមបញ្ចុះសពខ្ញុំនៅទីនេះ កន្លែងដែលលោកយ៉ូបត្រូវបានគេបញ្ចុះ។" បាននិយាយថា "សារ៉ា ខ្ញុំនឹងទិញដីមួយដុំ។ យើងនឹងត្រូវកប់នៅទីនេះ។"

191 អ៊ីសាកគឺជាហោរាម្នាក់ បន្ទាប់ពីឪពុករបស់គាត់។ បាននិយាយថា "សូមស្តាប់។ កុំកប់ខ្ញុំនៅកន្លែងផ្សេង មិនមែននៅស្រុកអេស៊ីបទេ ប៉ុន្តែ អ្នកនាំខ្ញុំត្រឡប់ទៅទឹកដីសន្យាវិញ។ អ្នកកប់ខ្ញុំនៅទីនេះ។"

192 យ៉ាកុបបានស្លាប់ចេញពីទឹកដីសន្យា ប៉ុន្តែបាននិយាយទៅកាន់កូនប្រុសរបស់គាត់ ដែលជាហោរា ថា "អ្នកដឹងទេ យប់មួយទេវតាបានប៉ះខ្ញុំនៅត្រគៀក។ ខ្ញុំបានស្ពឹកតាំងពីពេលនោះមក។ មក ដាក់ដៃរបស់អ្នកមក..." ឱ សេចក្តីមេត្តា! "កូនប្រុសដែលជាហោរារបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំចាស់ហើយ ហើយខ្ញុំងងឹតភ្នែក។ ប៉ុន្តែ ចូរដាក់ដៃដ៏វិសុទ្ធរបស់អ្នក ដែលធ្វើជាហោរាដោយខ្លួនឯង ហើយដាក់លើកន្លែងដែលទេវតាពាល់ដៃរបស់ទ្រង់ ហើយស្បថចំពោះព្រះនៃស្ថានសួគ៌ថា អ្នកនឹងមិនបញ្ចុះខ្ញុំនៅទីនេះទេ។"

193 សរសើរតំកើងព្រះ...តើអ្នកឃើញការបើកសម្តែងខាងវិញ្ញាណនៃព្រះបន្ទូលទេ? ហេតុអ្វី ពាក់កណ្តាលនៃពួកគេ ជិតកៅសិបភាគរយ មិនដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអំពីអ្វី។ ប៉ុន្តែគាត់ដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអំពីអ្វី។ "សូមដាក់ដៃហោរារបស់អ្នកនៅលើកន្លែងដែលទេវតាដាក់ដៃរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំធ្លាប់ជាបុរសមាឌធំរឹងប៉ឹង និងកំសាក។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានពាល់ខ្ញុំ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក ខ្ញុំបានក្លាយជាមនុស្សស្ពឹក។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានក្លាយជាក្សត្រតាំងពីខ្ញុំពិការ តាំងពីខ្ញុំផ្លាស់ប្តូររបៀបដើរមក ខ្ញុំបានក្លាយជាក្សត្រ។" បាទ។ "ដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅទីនេះ។ សូមស្បថដោយព្រះនៃស្ថានសួគ៌ថា អ្នកនឹងមិនបញ្ចុះខ្ញុំនៅទីនេះទេ។" ហេតុអ្វី? គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអំពីអ្វីទេ។ យ៉ូសែបបានដឹង។ គាត់បាន

និយាយថា "យកខ្ញុំទៅកប់នៅទឹកដីសន្យា។" មានកន្លែងដែលវានៅ។ ប្រាកដណាស់។

194 ពេលយ៉ូសែបស្លាប់ ក្រោយមកប៉ុន្មានឆ្នាំ គាត់បាននិយាយថា "កុំកប់ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែអ្នកមើលឆ្អឹងខ្ញុំនៅពេលអ្នកដើរកាត់ ព្រោះថ្ងៃណាមួយអ្នកនឹងចេញពីទីនេះ។ ហើយពេលអ្នកទៅ ចូរយកឆ្អឹងខ្ញុំទៅជាមួយ។"

195 អ្នកនៅទីនោះ។ សូមឱ្យពិភពលោកនិយាយអ្វីដែលពួកគេចង់និយាយ ហើយធ្វើអ្វីដែលពួកគេចង់ធ្វើ។ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។ សូមរក្សាខ្ញុំនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានគេហៅថាអ្វី ដែលជាអ្នកនិយមជ្រុល ឬអ្នកសម្តែងភាពបរិសុទ្ធ។ ថ្ងៃណាមួយទ្រង់នឹងយាងមក ហើយអ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងនាំមកជាមួយទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក។ វាគឺជាការពិតខាងវិញ្ញាណ ដែលលាតត្រដាងនៅទីនោះ ហើយវាត្រូវការចិត្តខាងវិញ្ញាណដើម្បីចាប់វា។ សម្រាកនៅលើវា ពេញមួយថ្ងៃ។ គិតទៅ។ ទោះបីជាអ្នកធ្វើដោយគ្មានអាហារពេលល្ងាចក៏ដោយ ចូរគិតពីវា។

196 ហើយយប់នេះ យើងនឹងចូលទៅក្នុងកន្លែងសម្រាករបស់ទ្រង់ ដែលនៅសេសសល់ ហើយមើលថាតើការសន្យានេះជាអ្វីនៅថ្ងៃនេះ។ តើថ្ងៃនេះជាអ្វី? ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់មិនបានមានវានៅទីនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយបញ្ជាក់វាវាគឺនៅទីនេះឥឡូវនេះ នោះខ្ញុំគឺជាហោរាក្លែងក្លាយ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែវានៅទីនេះ។ តើការសម្រាកនេះជាអ្វី?

197 ទ្រង់មានបន្ទូលថា:

> ឥឡូវនេះ *នោះត្រូវឲ្យយើងរាល់គ្នា...ខ្លាចចុះ ក្រែង សេចក្តីសន្យាចាកចេញពីអ្នករាល់គ្នា* ដូចជាឈោងទៅមិនដល់...

198 ហើយវាត្រូវតែជាការសន្យាដូចគ្នា។ វាត្រូវតែសម្រាកដូចគ្នា។ វាត្រូវតែជាព្រះតែមួយ។ វាត្រូវតែជាសញ្ញាដូចគ្នា។ វាត្រូវតែជារឿងដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែអនុញ្ញាតឱ្យយើងសម្រាក។ ឥឡូវនេះតើវាជាអ្វី? សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានវាមកយើង នៅយប់នេះ។

ខណៈពេលដែលយើងឱនក្បាលរបស់យើង។

199 សូមថ្វាយព្រះពរព្រះជាម្ចាស់ មានតែភាពអស់កល្បជានិច្ចទេដែលនឹងបង្ហាញរឿងដ៏អស្ចារ្យដែលឥឡូវនេះយើងចែករំលែកជាមួយគ្នា។ តិចតួច...

មានមនុស្សជាច្រើនដែលត្រូវបានគេតែងតាំងដើម្បីផ្ដន្ទាទោស។ ដូចដែលអ្នកបាននិយាយនៅក្នុងសៀវភៅយូដាស នោះ "មនុស្ស ចាស់ដែលត្រូវបានគេកាត់ទោសទុកជាមុននឹងទទួលយកព្រះគុណនៃព្រះនៃយើង ហើយប្រែក្លាយវាទៅជាភាពលោភលន់។" ហើយសព្វថ្ងៃនេះ មនុស្សជាច្រើនកំពុងផ្សាយដំណឹងល្អ ដែលជាព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ប្រែក្លាយវាទៅជាគម្រោងរកលុយ ការមានព្រះវិហារដ៏ធំអស្ចារ្យនិងមនុស្សច្រើនបំផុតនៅក្នុងសាលាថ្ងៃអាទិត្យ ដោយទទួលយកព្រះគុណរបស់ព្រះ ហើយបង្វែរវាទៅជាភាពល្ងង់ខ្លៅ។ ហើយពិភពលោកគឺខ្វាក់ ហើយទៅដូចជាជ្រូកខ្វាក់។ ពួកគេមិនយល់ទេ។

200 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមបើកឱ្យយើងយល់។ សូមឲ្យការយល់ដឹងរបស់យើងមិនដូចកូនចៅក្នុងលោកនេះឡើយ។ ដ្បិតទ្រង់បានមានបន្ទូលក្នុងព្រះបន្ទូលទ្រង់ថា "កូនចៅនៃលោកិយនេះមានប្រាជ្ញាជាងកូននៃពន្លឺ។" កាលពីដើមគឺដូច្នេះ "កូនចៅរបស់កាអ៊ីន" ក្លាយជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យ។ ពួកគេក្លាយជាអ្នកអប់រំដ៏អស្ចារ្យ។ ពួកគេក្លាយជាកម្មករសម្ភារៈ។ ពួកគេបានបន្តជឿនលឿនខាងសាសនា ប៉ុន្តែត្រូវបានគេថ្កោលទោស និងលង់ក្នុងការវិនិច្ឆ័យ។ ហើយសាកសពរបស់ពួកគេក៏អណ្ដែតលើទឹក ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេបានទៅឋាននរក។

201 ព្រ ះយេស៊ូវយាងទៅមានព្រ ះបន្ទូលទៅគេ ពេលព្រះអង្គសោយទិវង្គត។ "ហើយបានទៅនរក ហើយអធិប្បាយដល់ព្រលឹងដែលជាប់គុក ដែលមិនប្រែចិត្តដោយការអត់ធ្មត់ គឺនៅសម័យលោកណូអេ" ព្រះគម្ពីរបានចែង។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានឈរនៅលើផែនដី ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដូចនៅជំនាន់លោកណូអេដែរ កូនមនុស្សនឹងមកដល់។"

202 ប៉ុន្តែយើងកត់សំគាល់ "វង្សត្រកូលរបស់សេត" មនុស្សរាបទាប ជាបុរសពិតរបស់ព្រះ មិនស្គាល់របស់លោកិយច្រើនពេកទេ មិនខ្វល់ពីអ្វីៗក្នុងលោកីយឡើយ គឺបានលះបង់អ្វីៗទាំងអស់ ហើយបានជឿព្រះ ហើយក្លាយជាហោរា និងជាមហាបុរសក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ។ ខណៈអ្នកផ្សេងទៀត ពិភពសាសនាផ្សេងទៀតសើចចំអកឱ្យពួកគេ សើចចំអកឱ្យពួកគេ។ ប៉ុន្តែដល់ម៉ោងដែលទឹកជំនន់និងការវិនិច្ឆ័យមកដល់។

203 នោះគឺជាការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ របៀបដែលពួកគេបានសើចនិងសើចចំអកចំពោះទ្រង់ ខណៈពេលដែលពួកគេមានសាសនាផ្ទាល់ខ្លួន

និងព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានលេងសើចនឹងផ្កាយព្រឹក ហើយពួកគេសើចឡកដាក់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែពួកគេបានចូលទៅក្នុងការជំនុំជម្រះ។ ពេលដែលគេរត់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹម គេស៊ីកូនចៅរបស់ខ្លួន ដោយព្រោះអត់ឃ្លាន ហើយឈាមរបស់គេហៀរចេញតាមទ្វារផ្លូវនៅពេលដែលគេដុតទីក្រុង និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយព្រលឹងរបស់គេបានធ្លាក់ទៅក្នុងនរក។

204 ព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកយើងនៅទីនេះម្តងទៀត នៅថ្ងៃទីបី។ នេះគឺជាពេលវេលានៃជីវិត។ បីគឺជាចំនួននៃជីវិត។ ហើយនៅទីនេះ យើងត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចសម្រាប់ការលើកឡើង។

ក្រុមជំនុំបន្តទៅមុខ ពិភពវិទ្យាសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យ ព្រះវិហារសព្វថ្ងៃពោរពេញដោយអ្នកជឿដែលសង្ស័យ។ រាប់ម៉ឺននាក់ដែលមានឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅលើសៀវភៅ បាទ រាប់លាន ហើយនឹងសើចចំអកចំពោះដំណឹងល្អ ហើយនិយាយថា "ពួកគេមិនមានការអប់រំ។ ពួកគេមិនដឹងទេ។"

ប្រហែលជាដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងខ្វះខាតក្នុងការអប់រំ ទ្រង់បានបង្កើតដោយព្រះគុណ ដោយបញ្ជូនទេវតានៃពន្លឺរបស់ទ្រង់ ដោយបង្ហាញអំណាចរបស់ទ្រង់ បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកក្រីក្រ និងមិនចេះអក្សរដូចយើង។ ប៉ុន្តែយើងស្រឡាញ់ទ្រង់ចំពោះការនេះ ព្រោះវាជាព្រះគុណនៃព្រះដែលបានធ្វើ ហើយយើងដឹងថាយើងបានកើតមក។ ហើយយើងមិនគួរឱ្យស្រឡាញ់ទាល់តែសោះ។ យើងមិនគួរឱ្យស្រឡាញ់ពេកទេ។ ប៉ុន្តែ ដោយព្រះគុណទ្រង់ បានលូកព្រះហស្តដ៏មានមេត្តារបស់ទ្រង់ ហើយបានបើកភ្នែកឡើង ដូចព្រះយេស៊ូវបានអធិស្ឋានសម្រាប់យើង ដូចអេលីយ៉ាបានធ្វើចំពោះកេហាស៊ី ពេលគាត់សម្លឹងមើលជុំវិញគាត់។ ហើយថ្ងៃនេះ ភ្នែករបស់យើងបានបើក ហើយយើងមើលឃើញរបស់នៃព្រះ ហើយដឹងថាយើងកំពុងធ្វើការងារនៅពេលចុងក្រោយ។ ពេលដែលថ្ងៃរបស់សាសន៍ដទៃជិតចប់ហើយ ទ្រង់នឹងយកប្រជាជនមួយសម្រាប់ព្រះនាមទ្រង់។ សូមឲ្យយើងរួមបញ្ចូលគ្នានៅទីនោះផង ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំសូមអង្វរដោយបន្ទាបខ្លួន។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងផ្តល់ឱ្យវា។

205 ប្រទានពរដល់ពួកយើង។ ជូនពរទស្សនិកជនតិចតួចនៅព្រឹកនេះ។ ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងពីប្រភេទផ្សេងគ្នានៃសាសនានិងជំនឿ ប៉ុន្តែសូមទុកវាចោលនៅថ្ងៃនេះ ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយប្រហែលជាពួកគេមើលទៅត្រង់ទៅកាល់វ៉ារី

និយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់ បង្កើតខ្ញុំ ហើយបង្កើតខ្ញុំ។ ខ្ញុំដូចជា..." ហោរានិយាយថាគាត់ចុះទៅផ្ទះជាងស្មូន ដើម្បីឲ្យគាត់ត្រូវបានបែកបាក់និងធ្វើឡើងវិញ។ ច្នៃនិងសូន្យយើងហើយធ្វើឱ្យយើងក្លាយជាម៉ូដដែលព្រះនឹងទទួលយើង។ មិនថាយើងត្រូវធ្វើកម្រាលឥដ្ឋនៅព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ទេ។ ខ្ញុំចង់ធ្វើជាកម្រាលទ្វារ ជាជាងស្នាក់នៅក្នុងតង់ជាមួយមនុស្សអាក្រក់។ ហើយសូមទ្រង់ប្រទានវាផងព្រះអម្ចាស់។ សូមឲ្យពរយើងឥឡូវនេះ ហើយរក្សាយើងឲ្យរាបទាប។ សូមឲ្យចិត្តយើងបើកចំហ គំនិតយើងច្បាស់លាស់ចំពោះអ្វីៗនៃព្រះ ដ្បិតយើងទូលសូមក្នុងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ។

206 ដោយការឱនក្បាលរបស់យើង ខ្ញុំគិតថាតើមាននរណាម្នាក់ចង់ត្រូវបានគេចងចាំនៅក្នុងពាក្យអធិស្ឋានទេ សម្រាប់សេចក្ដីសង្គ្រោះនៃព្រលឹងរបស់អ្នក? តើអ្នកនឹងលើកដៃអ្នកហើយជាមនុស្សមានបាបទេ? សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក មិត្តវ័យក្មេង។ នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត? ព្រះប្រទានពរអ្នក ត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ត្រីអើយ។ នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតចង់ត្រូវបានគេចងចាំនៅក្នុងការអធិស្ឋាន ឥឡូវនេះសម្រាប់ព្រលឹងរបស់អ្នក? សូមព្រះប្រទានពរអ្នកដោយលើកដៃរបស់អ្នក។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក ហើយអ្នកនៅទីនេះ។ អស្ចារ្យ។ តើមានមួយទៀតទេ មុននឹងបិទ? ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថានឹងមាន។ ព្រះប្រទានពរអ្នក នៅក្រោយនៅទីនោះ លោក នៅខាងក្រោយ។

207 និយាយថា ឥឡូវនេះមើល ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ។ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នកគិតទាល់តែសោះព្រោះវាជារោងឧបោសថតូចនេះ។ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកគិតវាដោយសារតែវាជាមនុស្សនេះ។ ហើយព្រះដ៏មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា កុំគិតថាវាមកពីទេវតានៃព្រះអម្ចាស់មានរូបទ្រង់ថតជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ...និង—និងអ្វីមួយនៃការនោះ ដើម្បីធ្វើវា។ ព្រះអើយ! ប្រសិនបើខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបនេះនោះ បងប្រុស ខ្ញុំត្រូវនៅអាសនៈជាជាងសួរអ្នក។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយតែប៉ុណ្ណឹងទេ ខ្ញុំនិយាយនេះតាមបទគម្ពីរ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញថានេះជាការពិត។ ប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយវា ហើយនោះជាអ្វីដែលមានចំពោះវា បន្តដូចជាគ្រូអធិប្បាយ ឬអ្វីផ្សេងទៀត ឬណាមួយផ្សេងទៀត ជាការ ប្រសើរណាស់ វានឹងខុសគ្នា។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញរឿងនេះ ព្រះទ្រង់យាងមកវិញភ្លាមហើយបញ្ជាក់ថាវាជាសេចក្ដីពិត។ ឃើញទេ? នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យវាក្លាយជាការពិត គឺព្រះកំពុងបង្ហាញវា។ ហើយ

បន្ទាប់មក មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងធ្វើវា។ នៅទីនេះ ទ្រង់កំពុងធ្វើវា។

208 ឥឡូវនេះ បើអ្នកមិននៅត្រឹមត្រូវ ចិត្តរបស់អ្នកមិនត្រឹមត្រូវចំពោះព្រះទេ តើអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃឡើងបានទេ? និយាយថា "អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។" មិនអីទេ នៅកន្លែងដែលអ្នកនៅ។ ប្រហែលជាប្រាំបីឬដប់នាក់បានលើកដៃឡើង ចង់បានសេចក្ដីមេត្តាករុណាសម្រាប់ព្រលឹងរបស់ពួកគេ។ ពេលអ្នកអោនក្បាល ឥឡូវអ្នកអធិស្ឋាន។ សូមចាំថា អ្នកគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវប្រែចិត្ត។ ខ្ញុំសុំតែអ្នកប៉ុណ្ណោះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងអាណិត។ ប៉ុន្តែនោះជាអាសនៈ ព្រះជាម្ចាស់បាននាំអ្នកទៅកាន់កន្លែងមួយនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក។ នោះជាអាសនៈ។ យើងជឿថានឹងមកដល់អាសនៈ ប្រាកដណាស់ ប៉ុន្តែវាមិនដូច្នោះទេ—នោះមិនមែនទេ...វាមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែអាសនៈពិតរបស់អ្នកគឺជាកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់បានជួបអ្នក។ ហើយទ្រង់បានជួបអ្នកនៅកន្លែងដែលអ្នកកំពុងអង្គុយ។ នោះជាអាសនៈរបស់អ្នក។

209 ឥឡូវនេះនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយ មេត្តាទូលបង្គំជាមនុស្សមានបាប។ ហើយចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងជួយទូលបង្គំ ទូលបង្គំនឹងរស់នៅសម្រាប់ទ្រង់។ ទូលបង្គំនឹង—ទូលបង្គំនឹងបម្រើទ្រង់។ ទូលបង្គំមិនខ្វល់ថាអ្នកណានិយាយអ្វីទេ ទូលបង្គំឈានចេញ នៅព្រឹកនេះ។ ទូលបង្គំកំពុងអធិស្ឋាននៅទីនេះ ហើយសូមទ្រង់ដកវិញ្ញាណដ៏ចាស់នេះចេញពីទូលបង្គំ។ ទ្រង់ដកកំហឹងនេះចេញពីទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំដឹងថាទូលបង្គំមិនអាចធ្វើដូចនោះហើយត្រូវជាមួយព្រះ។ ហើយទូលបង្គំមានការស្អប់នៅក្នុងចិត្ត។ ទូលបង្គំពិតជាច្រណែន។ ទូលបង្គំមានអំពើអាក្រក់។ ទូលបង្គំមាន*នេះ នោះ*។ យកវាចេញព្រះអង្គអើយ។ ទូលបង្គំមិនចង់ក្លាយជាបែបនោះទេ។ សូមធ្វើឱ្យទូលបង្គំផ្អែមល្ហែម និងបន្ទាបខ្លួន និងស្លូតបូត។ ធ្វើឱ្យទូលបង្គំទន់ភ្លន់។ ធ្វើឱ្យទូលបង្គំជាមនុស្សបែបនេះដែលទូលបង្គំអាចឈ្នះអ្នកផ្សេងទៀតឱ្យទ្រង់។ អនុញ្ញាតឱ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់ទ្រង់ដើម្បីបង្ហាញពីការដឹងគុណនៅក្នុងជីវិតរបស់ទូលបង្គំ។" នោះគឺជាការអធិស្ឋានដែលអ្នកអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើងអធិស្ឋានជាមួយគ្នា។

210 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ពួកគេជារបស់ទ្រង់។ ពួកគេគឺជាផ្លែឈើនៃសារព្រឹកនេះ។ ពួកគេបានលើកដៃឡើង។ អ្វីមួយបានធ្វើឱ្យពួកគេធ្វើដូច្នេះ។ ពួកគេ—ពួកគេបានប្រឆាំងនឹងច្បាប់ទំនាញផែនដី នៅពេលពួកគេលើកដៃឡើង។ មានវិញ្ញាណ

នៅក្នុងពួកគេដែលបានធ្វើការសម្រេចចិត្ត។ ពួកគេបានលើកដៃឡើង ថាពួកគេទទួលយកព្រះដែលបង្កើតពួកគេ។

211 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឱ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយប្រទានជីវិតអស់កល្បដល់ពួកគេឥឡូវនេះ។ គ្មានអ្វីដែលទូលបង្គំអាចធ្វើបានទេ ហៅពួកគេជុំវិញអាសនៈ ដាក់ពួកគេនៅក្នុងបន្ទប់បន្ថែមធ្វើការងារទាំងអស់។ វា—វាត្រូវការទ្រង់ដើម្បីធ្វើវាព្រះអម្ចាស់។ យើងមិនអាចធ្វើលើសពីការផ្សព្វផ្សាយព្រះបន្ទូលនោះទេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "សេចក្ដីជំនឿកើតឡើងដោយការស្ដាប់ ការឮព្រះបន្ទូល ជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។" ឥឡូវនេះ យើងបានអធិប្បាយព្រះបន្ទូល ហើយពួកគេបានលើកដៃឡើង ថាពួកគេបានជឿវា។ ឥឡូវនេះ សូមប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់ពួកគេ ព្រោះទ្រង់បានសន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើវា។ បើគេលើកដៃដោយស្មោះ គេនឹងចេញពីអគារនៅព្រឹកនេះ ជាគ្រីស្ទានដ៏ផ្អែមល្ហែម ស្លូតបូត និងរាបទាប ដោយសារទ្រង់បានសន្យា។ ហើយពាក្យរបស់ទ្រង់មិនអាចបរាជ័យបានទេ។ ទូលបង្គំសុំវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងមើល រង់ចាំនិងចង់បាន
សម្រាប់ទីក្រុងដ៏ភ្លឺនោះ យ៉ូហានបានឃើញចុះមក។

នៅក្នុងទីក្រុងភ្លឺនោ...

ថ្វាយបង្គំឥឡូវនេ។

...ទីក្រុងគុជស
ខ្ញុំមានវិមានមួយ ពិណ និងមកុដ
ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងមើល រង់ចាំនិងចង់បាន
សម្រាប់ទីក្រុងដ៏ភ្លឺនោះ យ៉ូហានបានឃើញនិងចុះមក។

212 តើអ្នកមិនស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬ? សារបានចប់ហើយ ឥឡូវនេះ។ នេះគឺជាការថ្វាយបង្គំ។ យើងមិនមកព្រះវិហារដោយគ្រាន់តែស្ដាប់សារនោះទេ។ យើងមកថ្វាយបង្គំ។ បំភ្លេចមនុស្សក្បែរខ្លួន។ គ្រាន់តែថ្វាយបង្គំទ្រង់។ អូ! អស្ចារ្យណាស់! អស្ចារ្យណាស់! គ្រាន់តែប្រាប់ទ្រង់នៅក្នុង...អ្នកមិនចាំបាច់ប្រាប់ទ្រង់ខ្លាំងៗទេ។ គ្រាន់តែប្រាប់ទ្រង់ក្នុងចិត្តអ្នក "ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ព្រះអម្ចាស់។ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំពីអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ។" អូ ខ្ញុំអើយ!

...ទីក្រុងគុជពណ៌ស
ខ្ញុំមានវិមានមួយ ពិណ និងមកុដ
ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងមើល រង់ចាំនិងចង់បាន
សម្រាប់ទីក្រុងសនោះ យ៉ូហានបានឃើញនិងចុះមក។

213 ព្រះវរបិតានៃយើងអើយ សូមទទួលយើងចុះ។ យើងកំពុងរង់ចាំ ដូចដែលយើងកំពុងស្តាប់ព្រះបន្ទូល ដោយប្រាថ្នាចង់បាន។ "ចិត្តរបស់យើងស្រេកទឹកតាមទ្រង់ ដូចជាក្តាន់ស្រេករកជ្រោះទឹក។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ព្រលឹងរបស់យើងស្រេកឃ្លាននឹងទ្រង់។" ដោយទន្ទឹងរង់ចាំ ដោយរង់ចាំដល់ម៉ោងដែលព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមក រង់ចាំដល់ពេលដែលយើងនឹងត្រូវកោះហៅឡើងលើមេឃ។ មិនឈរនៅចំពោះមុខចៅក្រមក្នុងការវិនិច្ឆ័យ វាត្រូវបានធ្វើកន្លងមក។ យើងបានស្លាប់ទៅនឹងអ្វីៗនៃលោកិយ ហើយបានចូលក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់បានទទួលការវិនិច្ឆ័យរបស់យើង។ ទ្រង់គឺជាមេធាវីរបស់យើងឥឡូវនេះ នៅកៅអីយុត្តិធម៌។ មេធាវីដ៏មានពររបស់យើង ដែលតាមការសារភាពរបស់យើង ទ្រង់បានអង្វរករណីរបស់យើងរហូតដល់យើងដឹងថាយើងមិនសក្តិសម។ ក្នុងនាមជាបងស្រីចាស់ជាទីស្រឡាញ់នៅព្រឹកនេះ បាននិយាយនៅក្នុងទីបន្ទាល់របស់នាង ហើយដាក់កាក់របស់នាងថា "តាំងពីខ្ញុំមកទីនេះ ខ្ញុំបានរៀនថា វាមិនមែនជាភាពបរិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំ វាជាភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។"

214 ពិតមែនហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំបង្រៀនមនុស្ស គ្មានអ្វីល្អចំពោះមនុស្សទេ គ្មានរឿងមួយណាល្អឡើយ។ "តើមនុស្សជាអ្វី បានជាទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់នឹងគេ?" ប៉ុន្តែវាជាព្រះគុណរបស់ព្រះដែលបានលេចមកដល់យើង។ ហើយយើងទុកចិត្តតែលើគុណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ មិនមែនដោយខ្លួនយើងទេ។ ហើយយើងខ្ញុំថ្វាយបង្គំទ្រង់ ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធបំផុត សម្រាប់សេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ ដើម្បីរួមបញ្ចូលយើងខ្ញុំនៅក្នុងរាជាណាចក្រដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ក្នុងផែនការដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ យើងទទួលទ្រង់ក្នុងចិត្តយើង ដោយសេចក្តីជំនឿ។ ហើយដោយព្រះគុណ យើងជឿថាទ្រង់បានប្រទានវាដល់យើងសម្រាប់សិរីល្អនៃព្រះ សម្រាប់ការបម្រើព្រះ។

215 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រោសអ្នកជំងឺ ដូចដែលពួកគេឡើងមកអធិស្ឋាននៅព្រឹកនេះ។ ចូរផ្តល់សេចក្តីអំណរដល់ពួកគេ ដូចពួកគេប្រាថ្នាចង់បាន

ជា។ សូមឲ្យពួកគេដឹងថា ការរងទុក្ខនេះត្រូវបានដាក់មកលើពួកគេ គឺគ្រាន់តែជាពេលវេលាសាកល្បងបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះជ្រាបអំពីវាទាំងអស់។ ទ្រង់បានធ្វើវាដើម្បីមើលថាយើងនឹងធ្វើអ្វីអំពីវា។ របៀបដែលព្រះ...សូមឲ្យពួកគេដើរចេញពីទីនោះ ហើយទាមទារការងារដែលបានបញ្ចប់! អ្នកអាច...សូមកុំឲ្យពួកគេបះបោរនិងទ្រង់ ដោយរត់នៅ*ទីនេះ* និង*ទីនោះ* និង*ចូល*និង*ចេញ* "មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងរឿង*នេះ នោះទេ*។"

216 ព្រ ះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យពួកគេឈរត្រង់ ពោលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់គឺជាព្រះដែលបានសង្គ្រោះទូលបង្គំ។ ទ្រង់គឺជាម្នាក់ដែលបានធ្វើរឿងទាំងនេះសម្រាប់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំជឿទ្រង់ ហើយទូលបង្គំជឿជាក់លើទ្រង់ ថ្ងៃនេះ។" ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់នឹងប្រទានការនេះដល់ប្រជាជន ក្នុងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ហេព្រើរ ជំពូកបី KHM57-0901M

(Hebrews, Chapter Three)

ផ្នែកសៀវភៅហេព្រើរ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹក ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី1កញ្ញា 1957 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេរលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ័យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ័យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG